ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 20 'Ιανουαρίου 1920 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 15

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 1865 περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν λοιπῶν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν τῆς Κεντρικῆς 'Υπηρεσίας.... 1

Νόμος 1866 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων συναφῶν..... 2

Νόμος 1867 περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ αἰσχροκερδείας νόμων..... 3

Νόμος 1868 περὶ ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἀναρρωτικῆς ἀδείας δικαστικῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπήν..... 4

Νόμος 1869 περὶ τῆς διώξεως πειθαρχικῶν τινων παραπτωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων..... 5

Νόμος 1870 περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 315 καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων αὐτοῦ..... 6

Νόμος 1871 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1174 «περὶ ἀναβαλῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς κλπ. τῶν στρατευσιμένων καταδίκων»..... 7

Νόμος 1872 περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 12)15 'Ιουνίου 1919 «περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεών νόμων τινῶν καὶ εἰς ὑπαλλήλους ὑπαγομένους εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης»..... 8

Νόμος 1873 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29)31 'Ιουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς 'Υπηρεσίας τοῦ 'Υπουργείου τῆς Δικαιοσύνης νόμων»..... 9

Νόμος 1874 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 'Ιουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1492 νόμου περὶ καθορισμοῦ νοσηλείων τῶν εἰς τὰ πολιτικὰ Νοσοκομεῖα νοσηλευομένων στρατιωτικῶν»..... 10

Βασιλικὰ διατάγματα

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Νέου Καρλοβασίου..... 11

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Αἰγιέων..... 12

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Θεραπνῶν..... 13

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Γόμφων..... 14

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1 'Ιουνίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος». 15

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν λοιπῶν εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ὑπαγομένων ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

Νόμος 1865

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.

§ 1. Οἱ μισθοὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων παντὸς βαθμοῦ (ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ οἱ τῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων, πλὴν τῶν ἐν Κρήτῃ τοιούτων, καὶ τῶν μεταφραστικῶν γραφείων), οἱ τῶν ἰατροδικαστῶν, τὰ ἐπιδόματα τῶν παρέδρων τῶν εἰρηνοδικείων καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐμμίσθων δικαστικῶν κλητήρων ὁρίζονται κατὰ τὸν ἐν τέλει τοῦ παρόντος πίνακα ὑπὸ στοιχ. Α'.

§ 2. Οἱ ἐν 'Αθήναις, Πειραιεῖ ἢ ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἀριθμούσαις ἄνω τῶν 50 χιλιάδων κατοίκων ὑπηρετοῦντες εἰρηνοδίκαι, εἰδικοὶ πταισματοδίκαι, γραμματεῖς ἑφετῶν, ἰσόβιοι δικασταί, εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς, λαμβάνουσι προσέτι καὶ ἐπίδομα δραχ. ἑκατὸν κατὰ μῆνα.

"Αρθρον 2.

§ 1. Ὁ ἀρχικὸς μισθὸς τῶν ἐμμίσθων παρέδρων παρὰ πρωτοδίκαις ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 460, προσαυξάνεται δὲ εἰς δραχμὰς 500 καὶ εἶτα εἰς δραχμὰς 550 κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2235 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης.

§ 2. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ συνυπολογισμοῦ ὑπηρεσιῶν διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ μισθοῦ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων παντὸς βαθμοῦ.

§ 3. Καταργεῖται ἡ διάκρισις ἰδίου μισθοῦ τῶν συμβολαιογράφουντων εἰρηνοδικῶν.

§ 4. 'Επίσης καταργεῖται τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2235 τῆς 22 'Απριλίου 1917 Διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως.

"Αρθρον 3.

§ 1. Ὁ μισθὸς τῶν ἐν ταῖς εἰσαγγελίαις τοῦ Κράτους δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων ἐξομοιοῦται πρὸς τὸν τῶν ὁμοίων ὑπαλλήλων τῶν ἀντιστοίχων δικαστηρίων. Παρέχεται ὅμως εἰς αὐτοὺς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰσαγγελιῶν ἑφετῶν καὶ πρωτοδικῶν, ἐπιπροσθέτως ἐπίδομα δρ. ἑβδομήκοντα μὲν εἰς τοὺς γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς, πεντήκοντα δὲ εἰς τοὺς γραφεῖς, ὅπερ διὰ τὰς πόλεις τὰς κρατουμένας ἐκ 50,000 τοὐλάχιστον κατοίκων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς καὶ ἑβδομήκοντα διὰ τοὺς γραφεῖς, διὰ δὲ τὴν εἰσαγγελίαν τοῦ 'Αρείου Πάγου εἰς δραχ. 120 διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ 80 διὰ τοὺς γραφεῖς.

§ 2. Ὅμοιον ἐπίδομα παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἀντιστοίχοις δικαστηρίοις ἀρχειοφύλακας καὶ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς, τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ τμήματα τῆς καταρτίσεως τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων, τοὺς παρὰ τῇ ἀνακρίσει καὶ τοὺς ὡς γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν συνέδρων λαμβάνοντας μέρος ὑπογραμματεῖς, καθ' οὓς μῆνας ἐλειτούργησε κακουργιοδικεῖον.

§ 3. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐν ταῖς εἰσαγγελίαις ὑπογραμματέων καὶ γραφέων ἐλάμβανον κατὰ μῆνα 'Οκτώβριον 1919 μισθὸν ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναλογοῦντος εἰς τὸν

χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των, λαμβάνουσι τὸν ἀνώτερον τοῦτων μισθόν, ἐπιπροσθέτως δὲ τὸ κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπίδομα ηὐξημένον κατὰ δραχμὰς 50 διὰ τοὺς διευθύνοντας τμήματα, δραχ. δὲ 30 διὰ τοὺς λοιπούς. Περαιτέρω αὔξησις τοῦ μισθοῦ τούτων γίνεται κατὰ τὰς νομίμους χρονικὰς περιόδους καὶ μέχρ. τοῦ κατὰ τὴν κλίμακα τοῦ πίνακος Α΄ κανονιζομένου ὁρίου.

§ 4. Τὸ κατὰ τὸν νόμον 1273 ἐπίδομα τῶν ὑπαλλήλων τῆς Στατιστικῆς καὶ τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου ἐξισοῦται πρὸς τὸ κατὰ τὴν § 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπίδομα, πλὴν τῶν μὴ διευθυνόντων ὑπογραμματέων, δι' οὓς ὁρίζεται εἰς δραχ. 80.

Ἄρθρον 4.

§ 1. Διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ μισθοῦ τῶν γραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰσαγγελιῶν καὶ τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων ἢ πταισματοδικείων ὑπολογίζεται καὶ ἡ προηγουμένη ὑπηρεσία ἐν θέσει ἐμμίσθου ὑπογραμματέως ἢ γραφέως πολυμελοῦς δικαστηρίου. Ἐπίσης διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπογραμματέων τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελιῶν ὑπολογίζεται ἡ ὑπηρεσία ἐμμίσθου ὑπογραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ πταισματοδικείου. Ἐὰν ἐκ τοῦ τοιούτου συνυπολογισμοῦ προκύπτῃ ὑπηρεσία ἐν συνόλῳ ὑπὲρ τὰ πέντε ἔτη, καταβάλλεται ὁ μισθὸς τῆς ἀναλογούσης πρὸς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας στήλης τοῦ πίνακος Α΄.

§ 2. Εἰς τοὺς ὧν ὑπηρετοῦντας ηὐξημένος μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τοιούτου ὑπολογισμοῦ δὲν παρέχεται διὰ χρόνον προγενέστερον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

§ 1. Τὰ ἐδάφ. Α΄ καὶ Δ΄ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου τῆς 1ης Ἰουλίου 1842, περὶ ἀντιμισθίας τῶν ὑποθηκοφυλάκων, τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

«Α΄) Διὰ πᾶσαν ἐγγραφὴν ὑποθήκης μέχρι μὲν χιλίων δραχμῶν, συμπεριλαμβανομένων, δραχμὰς δύο, ἀπὸ τῶν χιλίων δὲ μέχρι τῶν ἐννεακισχιλίων ἀνὰ πᾶσαν πεντακοσίων δραχμῶν ποσότητα ἢ καὶ μέρος αὐτῆς οἱονδήποτε δραχμὴν ἡμίσειαν. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δέκα δραχμῶν».

«Δ΄) Διὰ πᾶσαν καταχώρισιν ἀπαγορεύσεως ἢ σημειώσεως, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 64 καὶ 74 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, δραχμὴν μίαν.»

§ 2. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου τῆς 1 Ἰουλίου 1842 τροποποιεῖται οὕτω·

«Ὅταν διὰ τὴν αὐτὴν πίστωσιν γίνηται συγχρόνως παρὰ τῷ αὐτῷ ὑποθηκοφύλακι ἐγγραφὴ ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως ἐπὶ πολλῶν κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτὸν ὀφειλέτην, πληρώνεται δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλέον τοῦ ἑνὸς κτημάτων δραχμὴ ἡμίσεια. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ὁμοίων περιπτώσεων καὶ διὰ πᾶσαν ἐξάλειψιν ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως ἢ τροπὴν προσημειώσεως εἰς ὑποθήκην ἢ πᾶσαν σημείωσιν ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς κτημάτων, μὲ ἠλαττωμένην τὴν ἀμοιβὴν δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλέον τοῦ ἑνὸς κτημάτων εἰς λεπτὰ εἴκοσι πέντε».

§ 3. Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου ΤΖ τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1856 περὶ μεταγραφῆς, τροποποιεῖται οὕτω : «Ἄρθρον 11. Διὰ πᾶσαν μεταγραφὴν πληρώνονται εἰς τὸν φύλακα τῶν μεταγραφῶν δραχμαὶ τρεῖς, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου ἢ τοῦ ἐμπραγμάτου δικαιώματος δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 1.000 δραχμάς, δραχμαὶ δὲ τέσσαρες ἐὰν ἡ ἀξία αὐτοῦ ὑπερβαίνῃ τὰς 1.000 οὐχὶ δὲ καὶ τὰς 2.500 δραχ., δραχμαὶ δὲ πέντε ἐὰν ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπερβαίνῃ τὰς 2.500 οὐχὶ δὲ καὶ τὰς 5.000. Ἐπὶ ἀξίας ἄνω τῶν 5.000, πλὴν τοῦ τελευταίου τούτου πενταδράχμου δικαιώματος, πληρώνεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἓν δέκατον τοῦ διὰ τὴν μεταγραφὴν καταβαλλομένου τέλους χαρτοσήμου».

§ 4. Ἐπὶ ἀποσβέσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων πληρώνεται εἰς τὸν φύλακα τῶν μεταγραφῶν τὸ ἥμισυ τῶν ἄνω δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 6.

§ 1. Τὰ ἐδάφ. β΄ καὶ γ΄ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου ΑΧΚΕ΄ τοῦ 1887 περὶ τελῶν χαρτοσήμου, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 1372 τοῦ 1918, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς·

«β΄) Ὑπὲρ τῶν δικαστικῶν κλητήρων ἐπὶ μὲν τῶν πράξεων τῶν ὑπαγομένων εἰς τέλος δραχμῆς, εἰς δραχμὴν μίαν, ἐπὶ δὲ τῶν ὑπαγομένων εἰς τέλος δραχμῶν δύο, εἰς δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τέλος δραχμῶν πέντε εἰς δραχμὰς δύο.»

«γ΄) Ὑπὲρ τῶν συμβολαιογράφων εἰς τὰ δύο πέμπτα τοῦ τιμήματος. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀνωτέρου τῶν 100 δραχμῶν οἱ συμβολαιογράφοι, πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου, λαμβάνουσιν ἀντὶ παντὸς δικαιώματος μόνον 4 ο)ο.»

§ 2. Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 1372 καταργεῖται.

Ἄρθρον 7.

Πᾶς νεοδιοριζόμενος εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν δικαιοῦται νὰ λάβῃ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα διὰ τὴν εἰς ταύτην μετάβασίν του, ἅτινα προκαταβάλλονται αὐτῷ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ, προσδιοριζόμενα ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ εἰς ποσὸν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν δρ. 300 διὰ τοὺς λαμβάνοντας μισθὸν μέχρι δρ. 300 κατὰ μῆνα, μέχρις ἑνὸς δὲ μηνιαίου μισθοῦ διὰ τοὺς λαμβάνοντας μισθὸν ἄνω τῶν 300 δραχ. κατὰ μῆνα. Δύναται ἐπίσης νὰ προκαταβληθῇ αὐτῷ, τῇ αἰτήσει του, καὶ ὁ μισθὸς ἑνὸς μηνός, συμψηφισθησόμενος διὰ κρατήσεων ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του.

Ἄρθρον 8.

§ 1. Ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν παρὰ τοῖς δικαστικοῖς γραφείοις Πειραιῶς ἐμμίσθων κλητήρων ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν τῶν ἀντιστοίχων γραφείων Ἀθηνῶν.

§ 2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐμμίσθων κλητήρων τῶν ἀνακρίσεων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐξομοιοῦνται πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν ἐν ταῖς αὐταῖς πόλεσιν ἐμμίσθων κλητήρων.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τοὺς παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τῶν ἐν Ἀθήναις πλημμελειοδικῶν ἐμμίσθους κλητῆρας, πρὸς οὓς δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΨΟΑ΄ δικαιωμάτων ἐξ ἐπιδόσεως κλητηρίων ποινικῶν δικογράφων ἕνεκα τῆς μὴ τηρήσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ, περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ρηθέντος νόμου, Β.Δ. τῆς 20ῆς Ἀπριλίου 1911 βιβλίου ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν, καταβάλλεται ἐφάπαξ ἀντὶ τῶν δικαιωμάτων τούτων ποσὸν μέχρι δραχμῶν τριακοσίων εἰς ἕκαστον μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἄμισθος ὑπογραμματεὺς εἰρηνοδικείου, παρ' ᾧ δὲν ὑπηρετεῖ ἔμμισθος ὑπογραμματεύς, ἀναπληρῶν τὸν ἀπόντα ἢ μὴ ὑπάρχοντα γραμματέα, ἢ τὸν ὑπάρχοντα μὲν ἀλλ' ἐκπληροῦντα τὰ χρέη τοῦ εἰρηνοδίκου ἀπόντος ἢ μὴ ὑπάρχοντος, λαμβάνει ἐφ' ὅσον χρόνον λειτουργεῖ τὸ Εἰρηνοδικεῖον διὰ τῆς παρουσίας εἰρηνοδίκου ἢ γραμματέως, ἀποζημίωσιν ἡμερησίαν ἐκ δραχμῶν τεσσάρων. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου ΡΙΖ΄ τοῦ ἔτους 1859 καταργεῖται.

Ἄρθρον 11.

Οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν φυλακῶν ὁρίζονται κατὰ τὸν ἐν τέλει τοῦ παρόντος πίνακα ὑπὸ στοιχ. Β.

Ἄρθρον 12.

§ 1. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμεναι αὐξήσεις μισθῶν δὲν θέλουσι λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων τῶν ἀποχωρούντων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ΑΡΚΑ΄, ἐπὶ τριετίαν μὲν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ, ἐπὶ ἑξαετίαν δὲ διὰ τοὺς ἔχοντας συμπεπληρωμένην ἀπὸ 30—35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ, διὰ δὲ τοὺς ἔχοντας ὑπηρεσίαν κατωτέραν τῶν 30 ἐτῶν καὶ μέχρις 25 τοὐλάχιστον, ἐπὶ χρόνον τοσοῦτον, ὥστε νὰ συμπληρῶται τριάκοντα πέντε ἐν ὅλῳ ἐτῶν ὑπηρεσία, καὶ τέλος διὰ τοὺς ἔχοντας κάτω τῶν 25 ἐτῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν. Ὑποβάλλονται ὅμως εἰς τὴν κράτησιν τῶν 9 ο)ο ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

§ 2. Διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 35 ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἀποχωροῦντας μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα, ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως δὲν καταβάλωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τὸ ὑπολειπόμενον πρὸς συμπλήρωσιν ἐξαετῶν κρατήσεων ποσόν.

§ 3. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 1294 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 147 καταταχθέντας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ δικαστὰς, ὡς πρὸς τὴν παρ' Ὀθωμανικοῖς δικαστηρίοις ὑπὸ τὸ πρότερον καθεστὼς ὑπηρεσίαν των.

Ἄρθρον 13.

§ 1. Καταργοῦνται, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας, ὧν τὰς ἀποδοχὰς ὁρίζει ὁ παρὼν νόμος, τὰ κατὰ τοὺς νόμους 1087 καὶ 1562 ἐπιδόματα, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 628 Διάταγμα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσσαλονίκης, διατηρουμένων μόνον ἐν ἰσχύϊ, καὶ ὡς πρὸς τοὺς ρηθέντας ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας, τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῶν ἄρθρων 2—5 τοῦ νόμου 1562, τῶν ἀφορωσῶν εἰς τοὺς ἐγγάμους μετὰ τέκνων ἢ τοὺς προστάτας πατρικῆς οἰκογενείας, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἰσχύει ὁ ρηθεὶς νόμος 1562. Τὸ ἐπίδομα ὅμως τοῦτο τῶν §§ 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1562 ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μισθῶν.

§ 2. Τὸ κατὰ τὸν νόμον 1229 ἐπίδομα τῆς πολεμικῆς ζώνης θέλει ἐξακολουθήσῃ πληρωνόμενον ἐφ' ὅσον ἰσχύει ὁ νόμος 1229, κανονιζόμενον ἐπίσης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ τοῦ παρόντος νόμου μισθῶν καὶ περιοριζόμενον εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 14.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 § 1 τοῦ ΒΦΠΗ' νόμου τοῦ 1899 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ πίνακι Α' ὑπ' ἀριθ. 7—19 καὶ 24—31 ὑπαλλήλους μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀνωτάτου ὁρίου μισθοῦ.

Ἄρθρον 15.

Οἱ παρὰ πολυμελέσι δικαστηρίοις ἢ εἰσαγγελίαις προσλαμβανόμενοι, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ, τηλεφωνηταὶ ἢ τηλεφωνήτριαι λαμβάνουσι μισθὸν δραχ. 150 κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 16.

Καθ' ὃν μῆνα θὰ ἐνεργηθῇ ἡ κατὰ τοὺς νόμους περὶ συντάξεων κράτησις τῆς διαφορᾶς τοῦ μισθοῦ λόγῳ συντάξεως θέλουσι καταβληθῇ ἑκάστῳ ἀντὶ ταύτης τὰ τέως λαμβανόμενα παρ' αὐτοῦ ἐπιδόματα.

Ἄρθρον 17.

Οἱ στρατιωτικοὶ δικαστικοὶ σύμβουλοι ὑπάγονται εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τὰς ἀφορώσας τοὺς δικαστὰς τῆς Πολιτικῆς Δικαιοσύνης, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου 484 ὁριζομένην ἀντιστοιχίαν.

Ἄρθρον 18.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω, διατελοῦντες ἤδη ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ διοριζόμενοι ἐν τῷ μέλλοντι, δικαιοῦνται νὰ καταστήσωσι συντάξιμον καὶ συνυπολογιστέαν τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὡς δικηγόρων, καταβάλλοντες τμηματικῶς διὰ κρατήσεων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1294 καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ αὐτοῦ διατάγματος, ποσοστὸν προσδιοριζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ, ὃν λαμβάνουσι καθ' ὃν χρόνον δηλοῦσιν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ καταστήσωσι συντάξιμον τὴν δικηγορικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν. Ἐν τῷ συνυπολογισμῷ τούτῳ δύο ἔτη δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ἰσοῦνται πρὸς ἓν ἔτος συνταξίμου, κατ' οὐδεμίαν ὅμως περίπτωσιν ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῇ ἐκ τοῦ λόγου τούτου συντάξιμος ὑπηρεσία ἀνωτέρα τῶν δέκα ἐτῶν.

Οἱ τοιοῦτοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἐξερχόμενοι ἐξ οἱουδήποτε λόγου τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς συμπληρώσεως πέντε ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἤσκησαν τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ δικαίωμα, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεως διετέλουν ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ, ἢ δέκα ἐτῶν, ἂν τότε τὸ πρῶτον διωρίσθησαν, στεροῦνται τοῦ ἐκ τούτου πλεονεκτήματος, μὴ δυνάμενοι ν' ἀναζητήσωσιν οὐδὲ τὰ καταβληθέντα ὑπ' αὐτῶν ποσοστά.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1919.

ΠΙΝΑΞ Α'.—ΜΙΣΘΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

	ΒΑΘΜΟΣ	Πάγιος μισθὸς Δραχμαί
1	Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου	1.500
2	Ἀντιπρόεδρος » »	1.300
3	Ἀρεοπαγῖται, ἀντεισαγγελεῖς Ἀρείου Πάγου, πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν	1.150
4	Ἐφέται καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἐφετῶν	950
5	Πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν	850

		Ἀρχικὸς μισθὸς	Μισθὸς μετὰ συμπλήρωσιν πενταετίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ ἢ ἐν συνυπολογιζομένῃ κατὰ νόμον ὑπηρεσίᾳ.		
			α' ἔτος	β' ἔτος	γ' ἔτος
6	Πρωτοδίκαι καὶ ἀντεισαγγελεῖς πρωτοδικῶν	550	600	650	700
7	Γραμματεῖς Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	550	600	650	700
8	Γραμματεῖς ἐφετῶν καὶ εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	340	390	440	480
9	» πρωτοδ. » » »	330	380	420	450
10	Ὑπογραμματεῖς Ἀρ. Πάγου	240	280	310	330
11	Ὑπογραμματεῖς ἐφετείων καὶ εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	230	270	300	320
12	» πρωτοδ. » » »	220	250	280	300
13	Γραφεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων	160	180	200	220
14	Πταισματοδίκαι καὶ εἰρηνοδίκαι α' τάξεως	360	400	425	450
15	Εἰρηνοδίκαι β' τάξεως	340	370	390	420
16	Γραμματεῖς καὶ ἀρχειοφύλ. πταισματ. ἢ εἰρηνοδ. α' τάξεως.	300	320	340	360
17	» εἰρηνοδικείων β' τάξεως	230	270	290	320
18	Ὑπογραμμ. εἰρηνοδ. καὶ πταισματοδ.	170	200	220	240
19	Γραφεῖς » » »	150	170	180	200

20	Ἔμμισθοι ὑποθηκοφύλακες	900
21	Α΄ Γραμματεῖς ἔμμ. ὑποθηκοφυλακείων	550
22	Β΄ » » »	380
23	Γραφεῖς » »	240
24	Διευθυντὴς Μεταφρ. Γραφείου Θεσσαλονίκης	650
25	» » » ἐν Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ	400
26	Ἑρμηνεῖς παρὰ πρωτοδικείοις	450
27	Βοηθοὶ ἑρμηνέων, εἰδ. ἑρμην. Ἰκαρίας, μεταφραστὴ ἐν Κρήτῃ	280
28	Βοηθοὶ μεταφραστῶν ἐν Κρήτῃ	190
29	Ἑρμηνεῖς Τουρκικῆς παρ' εἰρηνοδ. καὶ πταισματοδικείοις	190
30	Εἰρηνοδικειακὸς ἑρμηνεὺς Ἰκαρίας	140
31	Ἰατροδικασταὶ	400
32	Πάεδροι εἰρηνοδικείων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς (ἐπίδομα)	150
33	» λοιπῶν εἰρηνοδικείων (»)	120
34	Τηλεφωνηταὶ ἢ τηλεφωνήτριαι πολυμ. δικαστηρίων ἢ εἰσαγγελιῶν	150
35	Ἔμμισθοι κλητῆρες λαμβάνοντες ἕως νῦν ἀπυζημίωσιν δραχμῶν 80 (ἀποζημίωσις)	180
36	» » » » » » » 70 (»)	160
37	» » » » » » » 60 (»)	140
38	» » » » » » » 50 (»)	120
39	» » » » » » » 30—40 (»)	100

ΠΙΝΑΞ Β΄. ΜΙΣΘΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

	Μισθὸς Δρ.
1. Διευθυντὴς φυλακῶν Ἁης τάξεως	600
2. Διευθυντὴς φυλακῶν Βας τάξεως	500
3. Διευθύντρια κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν	400
4. Ὑποδιευθυνταὶ φυλακῶν α΄ τάξεως	380
5. Ὑποδιευθυνταὶ φυλακῶν β΄ τάξεως	330
6. Γραμματεῖς καὶ λογισταὶ φυλακῶν	300
7. Ἱερεὺς Ἐφηβείου Ἀβέρωφ	350
8. Ἱερεὺς Κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν	250
9. Ἱερεῖς ἐγκληματικῶν φυλακῶν ἀπὸ 100 ἕως	150
10. Ἱερεῖς λοιπῶν φυλακῶν ἀπὸ 80 ἕως	120
11. Ἰατροὶ φυλακῶν Ἀβέρωφ καὶ Συγγροῦ	300
12. Ἰατροὶ λοιπῶν ἐγκληματικῶν φυλακῶν καὶ ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ 150 ἕως	250
13. Ἰατροὶ λοιπῶν φυλακῶν ἀπὸ 100 ἕως	150
14. Λογίστρια κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν	250
15. Ἀρχιφύλακες φυλακῶν α΄ τάξεως	310
16. Ἀρχιφύλακες φυλακῶν β΄ τάξεως	290
17. Ἀρχιφύλακες φυλακῶν γ΄ τάξεως	270
18. Ἀρχιφύλαξ Κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν	300
19. Ὑπαρχιφύλακες καὶ φύλακες λογισταὶ	240
20. Φύλακες α΄ τάξεως	230
21. Φύλακες β΄ τάξεως	210
22. Δόκιμοι φύλακες	190
23. Ἱματιοφύλαξ Ἐφηβείου Ἀβέρωφ	170
24. Φύλακες τεχνουργοὶ Ἐφηβείου Ἀβέρωφ	300
25. Φύλακες τεχνουργοὶ κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν	240
26. Φύλακες κεντρικῶν γυναικείων καὶ λοιπῶν φυλακῶν	160
27. Νοσοκόμοι Ἐφηβείου Ἀβέρωφ καὶ κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν	170
28. Νοσοκόμοι λοιπῶν φυλακῶν	120
28. Ἐπιστάται φυλακῶν	210
30. Ἐπιστάτριαι, ὑπηρέται	120
31. Κηπουρὸς Ἐφηβείου Ἀβέρωφ	160
32. Κουρεὺς Ἐφηβείου Ἀβέρωφ	80
33. Θυρωρὸς κεντρικῶν γυναικείων φυλακῶν	120
34. Βοηθὸς δι' ἐξωτερ. ὑπηρεσίαν κεντρ. γυν. φυλακῶν	120
35. Μάγειρος Ἐφηβείου Ἀβέρωφ	170

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης **Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος**

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Μιλτ. Νεγροπόντης**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(2)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων συναφῶν.

Νόμος 1866

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ συμπληρωθῶσιν αἱ κεναὶ θέσεις: α΄) τῶν πρωτοδικῶν ἐκ δικηγόρων ἀσκούντων τὰ ἔργα των παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον, καὶ β΄) τῶν παρὰ πρωτοδίκαις παρέδρων καὶ ἀντεισαγγελέων ἐκ δικηγόρων ἀσκούντων τὰ ἔργα αὐτῶν παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον, ἢ ἐξ εἰρηνοδικῶν ἢ παισματοδικῶν, πτυχιούχων τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ συμπληρωσάντων διετῆ μὲν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, ἐὰν ἔχωσι καὶ τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν, τριετῆ δὲ τοιαύτην ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι τὴν ἄδειαν ταύτην, ἢ ἐκ πτυχιούχων ὑπηρετησάντων ἐπὶ τετραετίαν τοὐλάχιστον ὡς δικαστικῶν γραμματέων. Διὰ τὴν θέσιν τοῦ ἀντεισαγγελέως, πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τοῦ γραμματέως ἐξομοιοῦται καὶ συνυπολογίζεται καὶ ἡ ὑπηρεσία ὑπογραμματέως παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ, ἢ εἰσαγγελίᾳ, ἢ στρατοδικείῳ ἢ ναυτοδικείῳ.

Ἡ δικηγορικὴ ὑπηρεσία συνυπολογίζεται πρὸς συμπλήρωσιν

τοῦ κατὰ τὰ ἄνω ἀπαιτουμένου χρόνου ὑπηρεσίας ἐν θέσεσιν εἰρηνοδίκου, πταισματοδίκου ἢ γραμματέως ἢ ὑπογραμματέως.

"Αρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποψήφιοι διὰ τὴν θέσιν πρωτοδίκου δέον νὰ ἔχουν ἡλικίαν οὐχὶ μείζονα τῶν τεσσαράκοντα πέντε ἐτῶν, οἱ διὰ θέσιν ἐμμίσθου παρέδρου τῶν τριάκοντα πέντε, οἱ δὲ διὰ θέσιν ἀντεισαγγελέως, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δικηγόρων, τῶν πεντήκοντα ἐτῶν, πάντες δὲ νὰ μὴ κατεδικάσθησαν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς οἱανδήποτε ποινὴν συνεπαγομένην στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων διὰ βίου ἢ προσωρινήν, ἢ νὰ μὴ ὑπεβλήθησαν διὰ τελεσιδίκου ἀποφάσεως εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν, οὐδὲ νὰ κατεδικάσθησαν τελεσιδίκως ὡς δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ δικηγόροι εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν παύσεως δύο τοὐλάχιστον μηνῶν.

"Αρθρον 3.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος οἱ βουλόμενοι νὰ καταλάβωσι μίαν τῶν ἀνωτέρω θέσεων ὑποβάλλουσι σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν συναφῶν δικαιολογητικῶν εἴτε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀπ' εὐθείας, εἴτε πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὑπηρετοῦσι. Τὰς αἰτήσεις ταύτας οἱ παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς, ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθησαν αὐτοῖς, διαβιβάζουσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ μηνὸς διὰ τοῦ οἰκείου εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, συνοδεύοντες αὐτὰς δι' ἐκθέσεως συνταχθείσης ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἐν ᾗ δέον νὰ ἀναφέρωνται περιληπτικῶς περὶ ἑκάστου τῶν αἰτούντων πάντα τὰ κατάλληλα στοιχεῖα πρὸς μόρφωσιν γνώμης περὶ τῆς ἱκανότητος, τοῦ ἤθους καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ. Ὁμοίας πληροφορίας δύνανται νὰ παρέχωσι δι' αὐτοτελοῦς ἐκθέσεως καὶ οἱ διαβιβάζοντες τὰς ἐκθέσεις ταύτας εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν.

Αἱ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀπ' εὐθείας ὡς ἄνω ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἢ ἀποστέλλονται πρὸς τοὺς οἰκείους εἰσαγγελεῖς πρὸς συγκέντρωσιν τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, ἢ διαβιβάζονται, κατὰ τὰ κατωτέρω, εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, ἐὰν τὰ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ὑπάρχοντα περὶ αὐτῶν στοιχεῖα κρίνωνται ἐπαρκῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

"Αρθρον 4.

Τὰς αἰτήσεις ταύτας, μετὰ τῶν συναφῶν ἐκθέσεων καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἢ πληροφορίας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διαβιβάζει πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον μετὰ σημειώσεως τοῦ ὁλικοῦ ἀναγκαιούντος ἀριθμοῦ πρωτοδικῶν, παρέδρων καὶ ἀντεισαγγελέων παρὰ πρωτοδίκαις.

Τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων, καταρτίζει ὁριστικὸν κατάλογον τῶν ὡς καταλλήλων διὰ τὰς θέσεις ταύτας ἐγκρινομένων, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁρισθέντος ἀριθμοῦ, ὡς ἀκολούθως·

α') Ἐν ἑνὶ μὲν καταλόγῳ, προτάσσονται οἱ κρινόμενοι ἱκανοὶ ὅπως διορισθῶσιν ἀπ' εὐθείας πρωτοδίκαι, μετ' αὐτοὺς δὲ οἱ ἱκανοὶ ὅπως καταλάβωσι τὰς ὑπολειπομένας θέσεις ὡς πάρεδροι πρωτοδικῶν, λαμβανόμενοι ἐκ πασῶν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 κατηγοριῶν.

β') Ἐν ἑτέρῳ δὲ καταλόγῳ οἱ ἐγκρινόμενοι διὰ τὴν θέσιν ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδίκαις ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω κατηγοριῶν.

"Αρθρον 5.

Ἐκ τῶν καταλόγων τούτων ἐκλέγει ὁ Ὑπουργὸς τοὺς διορ-τέους πρὸς πλήρωσιν τῶν ὑφισταμένων κενῶν θέσεων πρωτοδίκας ἢ πρεσβύτερους ἢ ἀντεισαγγελεῖς παρὰ πρωτοδίκαις. Ἡ ἐξάντλησις τῶν καταλόγων τούτων δὲν εἶνε ὑποχρεωτική, δυναμένου ὁποτεδήποτε τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ παύσῃ τοὺς ἐξ αὐτῶν διορισμοὺς καὶ προκαλέσῃ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπολειπομένων θέσεων διαγωνισμὸν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ΓΥΛΖ' νόμου, δὲν δικαιοῦται ὅμως τὸν ὡς πάρεδρον ἢ ἀντεισαγγελέα προταθέντα νὰ διορίσῃ πρωτοδίκην, ἐνῷ ἀντιθέτως δικαιοῦται τὸν ὡς πρωτοδίκην προταθέντα νὰ διορίσῃ πάρεδρον ἢ ἀντεισαγγελέα.

"Αρθρον 6.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1454 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς· «Ὁ Ὑπουργὸς δικαιοῦται ν' ἀπευθύνῃ ὁποτεδήποτε πρὸς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον εἰδικὸν ἐρώτημα περὶ μεταθέσεως ὡρισμένου δικαστικοῦ λειτουργοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 90 τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ συγκεκριμένῃ αἰτίᾳ».

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς· «Πρὸς πλήρωσιν κενῆς θέσεως, πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἑπομένου ἄρθρου, συγχωρεῖται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ δικαστικοῦ ἔτους μετάθεσις τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ἄρθρον 90 τοῦ Συντάγματος δικαστικῶν ὑπαλλήλων».

"Αρθρον 7.

Τὰ ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 10)11 Ἀπριλίου 1919 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ Θράκης, Μικρᾶς Ἀσίας, Δωδεκανήσων καὶ Βορείου Ἠπείρου ὑποψηφίων δικηγόρων, οἵτινες ἕνεκα τῆς καταστάσεως δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ὑποβληθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς πρακτικὴν ἄσκησιν.

"Αρθρον 8.

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 147.

"Αρθρον 9.

Γραμματεὺς εἰρηνοδικείου διορίζεται καὶ ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ πενταετίαν ὡς ὑπογραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἢ πταισματοδικείου ἢ ἐπὶ τριετίαν ὡς ὑπογραμματεὺς πρωτοδικῶν ἢ ἐπὶ πενταετίαν ἐν συνόλῳ εἰς θέσεις ὑπογραμματέως καὶ γραφέως πρωτοδικῶν καὶ ὑπογραμματέως εἰρηνοδικείου. Περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν προσώπων τούτων γνωμοδοτοῦσιν ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετοῦσιν ἢ ὑπηρέτουν τελευταῖον.

Οἱ γραμματεῖς εἰρηνοδικείων δὲν δύνανται ν' ἀναπληρῶσι τὸν εἰρηνοδίκην ἐν τῇ ἐκδικάσει πολιτικῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι δίπλωμα νομικῆς, ἢ ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν θέσει γραμματέως εἰρηνοδικείου.

"Αρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 137 «περὶ εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν πταισματοδικείων» προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως δύναται ἑκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος νὰ ὁρισθῇ ὅπως εἰρηνοδίκην ἢ γραμματέα εἰρηνοδικείου, ἀπόντα ἢ μὴ ὑπάρχοντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰρηνοδίκης ἢ γραμματεὺς ἑτέρου εἰρηνοδικείου τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου, μεταβαίνων πρὸς τοῦτο εἴτε εἰς τὴν μόνιμον ἕδραν τοῦ ἀναπληρουμένου εἴτε εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς περιφερείας αὐτοῦ ἐφ' ἅπαξ ἢ κατὰ χρονικὰ διαστήματα ἢ καὶ χρονικὰς περιόδους ἀναφερομένας ἐν τῷ αὐτῷ Διατάγματι.»

"Αρθρον 11.

Οἱ παρ' ἀνακριτικοῖς γραφείοις ὑπηρετοῦντες ὑπογραμμα-

τεῖς ὁρίζονται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, κατὰ πρόταξιν τοῦ γραμματέως, διὰ χρονικὴν περίοδον ἐνιαυσίαν, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσιν εἰς ἄλλο ἀνακριτικὸν τμῆμα ἢ εἰς ἄλλην τοῦ δικαστηρίου ὑπηρεσίαν, ἢ μόνον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Λήξαντος τοῦ ἔτους τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας, δύναται καθ' ὁμοιον τρόπον ν' ἀνανεοῦται αὕτη καὶ δι' ἑπόμενον ἔτος.

Ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ οἱ ὑπογραμματεῖς οὗτοι ἀναπληροῦνται ὑπ' ἄλλων ὑπογραμματέων τοῦ δικαστηρίου ὁριζομένων καθ' ὁμοιον τρόπον.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὁ ὡς ἄνω ὁρισμὸς τῶν ὑπογραμματέων τῆς ἀνακρίσεως γενήσεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἡ δ' ἐνιαυσία περίοδος θεωρεῖται λήγουσα κατὰ τὸ τέλος Αὐγούστου 1920.

Ἄρθρον 12.

Διὰ τοὺς διοριζομένους δικαστικοὺς κλητῆρας ἀρκεῖ ἡλικία 21 ἐτῶν συμπεπληρωμένων καὶ ἐνδεικτικὸν β' τάξεως ἑλληνικοῦ σχολείου, αἱ δὲ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ΒΡϟ' νόμου ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου προέδρου τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως τοῦ ὑποψηφίου, ἥ, ἐν περιπτώσει δυσχερειῶν συγκοινωνίας ἢ ἐπειγούσης ἀνάγκης, ἐνώπιον τοῦ οἰκείου εἰρηνοδίκου κατ' ἐντολὴν τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου ΒΡϟ' τοῦ 1893 ἀπαλείφονται αἱ ἐν τέλει λέξεις «προκαλεῖ διὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν», ἀντικαθιστάμεναι διὰ τῶν ἑξῆς· «προβαίνει εἰς τὸν διορισμόν, ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος προσάγει πιστοποιητικὰ βεβαιοῦντα ὅτι δὲν κατεδικάσθη ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποινικοῦ νόμου εἰς οἱανδήποτε ποινήν».

Ἄρθρον 13.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου ΒΡϟ' περὶ δικαστικῶν κλητήρων ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑπομένης :

«Ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τοῦ ἀπολυθέντος ἐπιτρέπεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει μόνον μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαιώματα ἢ τὴν λῆξιν τῆς ἀπαγγελθείσης διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀνικανότητος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ μετὰ παρέλευσιν ἔτους τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς παύσεως.

»Κατὰ πάσας ὅμως τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τοῦ Δικαστηρίου παρ' ᾧ ὑπηρέτει ὁ παυθεὶς καθ' ὃν χρόνον ἐτελέσθη ἡ πρᾶξις ἡ συνεπαγαγοῦσα τὴν ἀπόλυσιν».

Ἄρθρον 14.

Οἱ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν δικαστικοὶ κλητῆρες δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν ἐπιδόσεις πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικογράφων καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς, καὶ τἀνάπαλιν.

Ἄρθρον 15.

Παρ' ἑκάστῳ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ διορίζεται εἰδικὸς κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου, ἔργον ἔχων ἀποκλειστικὸν τὴν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς καθαριότητος τοῦ καταστήματος, μὴ δικαιούμενος δὲ νὰ ἐνεργῇ οὐδὲν ἐκ τῶν καθηκόντων τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ταοῦτος κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου διορίζεται, διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁ γινώσκων ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, προτιμωμένων τῶν τραυματιῶν πολέμου, λαμβάνει δὲ ἀποζημίωσιν δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα μὲν κατὰ μῆνα ἐν πόλεσιν ἐχούσαις ἄνω τῶν 30 χιλ. κατοίκων, ἑκατὸν εἴκοσι δὲ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους.

Κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου δύνανται νὰ διορισθῶσι μέχρι τριῶν μὲν παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Ἀθηνῶν, τριῶν ἐπίσης παρὰ τῷ Ἐφετείῳ Ἀθηνῶν, ὧν εἷς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν, μέχρι δὲ δύο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις παρ' οἷς ὑπηρετοῦσι τοὐλάχιστον πέντε δικασταί, εἷς δὲ παρὰ τοῖς λοιποῖς δικαστηρίοις. Ἡ ἀνάγκη τοῦ διορισμοῦ πλειόνων τοῦ ἑνὸς κλητήρων τοῦ ἀκροατηρίου βεβαιοῦται διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

Ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι κλητῆρος τοῦ ἀκροατηρίου ἀνατίθεται προσωρινῶς ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἀκροατηρίου εἷς τινα τῶν δικαστικῶν κλητήρων τῆς περιφερείας, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ὁριζόμενος ἐν ἄρθρῳ 5, ἀριθ. 5 τοῦ νόμου ΧΞϚ' τοῦ 1877, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νόμων ΒΡΠΘ', ΓΥΚΘ' καὶ 943, χρόνος ὑπηρεσίας ἐν θέσει γραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ ὑπογραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου συντέμνεται εἰς τὸ ἥμισυ, προκειμένου περὶ συμβολαιογράφων, διορισθησομένων εἰς θέσεις ἔξω τῆς ἕδρας πρωτοδικείου εὑρισκομένας.

Ἄρθρον 17.

Οἱ διατελέσαντες εἰρηνοδίκαι ἐπὶ πενταετίαν δύνανται νὰ ἀσκήσωσι τὰ ἔργα δικηγόρου παρ' εἰρηνοδικείοις ἐκτὸς τῆς ἕδρας τῶν πρωτοδικείων, καὶ ἂν ἔτι εἶναι παρ' αὐτοῖς διωρισμένοι πλείονες τῶν τριῶν δικηγόροι. Ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου οὗτοι τελευταῖον ὑπηρέτησαν τοὐλάχιστον ἐπὶ τρεῖς μῆνας.

Δύναται ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄσκησις τῶν ἔργων δικολάβου παρὰ τοῖς ἐκτὸς ἕδρας πρωτοδικείου εἰρηνοδικείοις καὶ εἰς δικολάβους ἀσκήσαντας τὰ ἔργα ταῦτα ἐπὶ δεκαετίαν, ἐν δὲ ταῖς νέαις χώραις ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως μέχρι σήμερον, καὶ ἂν ἔτι ὑπάρχωσι διωρισμένοι ὑπὲρ τοὺς τρεῖς δικηγόροι.

Ἄρθρον 18.

Οἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ Πρωτοδικείου διωρισμένοι δικηγόροι δύνανται νὰ παρίστανται ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου κατὰ τὴν ἀνεξαγωγὴν ἀποδείξεων ἐπὶ ὑποθέσεων ἐν αἷς παρέστησαν οὗτοι ὡς δικηγόροι ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ὑπάρχουσι πλείονες τῶν τριῶν διωρισμένοι ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου δικηγόροι.

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ΓΩΟΓ' νόμου περὶ δικηγόρων τροποποιεῖται οὕτω :

«Διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δικολάβοι παρ' εἰρηνοδικείοις ἐκτὸς τῆς ἕδρας πρωτοδικείου κειμένοις καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσι παρὰ τούτοις διωρισμένοι τέσσαρες τοὐλάχιστον δικηγόροι : 1) οἱ διατελέσαντες ἐν οἱαδήποτε δικαστικῇ θέσει ἀπὸ τῆς τοῦ γραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδικείου καὶ ἄνω· 2) οἱ ἐπὶ ἔτος ὑπηρετήσαντες ὡς ἔμμισθοι γραφεῖς ἢ ὑπογραμματεῖς πολυμελοῦς δικαστηρίου· 3) οἱ ἐπὶ διετίαν ὑπηρετήσαντες ὡς γραφεῖς ἢ ὑπογραμματεῖς, ἔμμισθοι ἢ ἄμισθοι, εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδικείου, ἢ ὡς δικαστικοὶ κλητῆρες· 4) οἱ διατελέσαντες ἐπὶ διετίαν δικολάβοι· 5) οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν β' τάξεως γυμνασίου ἢ πτυχίον Διδασκαλείου.

»Μὴ ὑπαρχόντων τριῶν τοὐλάχιστον δικολάβων παρά τινι τῶν ὡς ἀνωτέρω εἰρηνοδικείων, ἐπιτρέπεται ἡ ἐνώπιον αὐτῶν ἐκπροσώπησις καὶ ὑπεράσπισις διαδίκων καὶ ὑπὸ παντὸς Ἕλληνος πολίτου.

»Πάντες οἱ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις τοῦ παρόντος ἄρθρου πρέπει προσέτι νὰ ἔχωσιν ἀπεριόριστον διαχείρισιν τῆς ἰδίας περιουσίας, νὰ μὴ διατελῶσιν εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ μὴ εἶνε ἐστερημένοι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

»Οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἐνασκοῦντες τὴν τοιαύτην τῶν διαδίκων

ὑπεράσπισιν ὑπόκεινται, ὡς οἱ δικηγόροι, εἰς πειθαρχικὴν δίωξιν, ὑπαγόμενοι ὡς πρὸς ταύτην εἰς τὸν δικηγορικὸν σύλλογον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐνασκοῦσι τὸ ἐπάγγελμά των.

»Ἐπὶ εἰρηνοδικείων ἐχόντων δύο ἕδρας, ἡ ὕπαρξις τεσσάρων δικηγόρων ἐξετάζεται παρ' ἑκατέρᾳ τῶν ἑδρῶν κατ' ἰδίαν. Ὁσάκις δὲ εἰρηνοδίκης τις μεταβαίνῃ κατὰ περιόδους εἰς ἑτέραν ἕδραν δήμου ἢ κοινότητος, ἔνθα δὲν ὑπάρχουσι τέσσαρες δικηγόροι κατοικοῦντες, συγχωρεῖται ἐπίσης ἡ αὐτόθι παράστασις δικολάβων.»

Ἄρθρον 20.

1. Οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς κατοικοῦντες δικηγόροι ἀποτελοῦσιν ἴδιον Δικηγορικὸν Σύλλογον.

2. Δικηγόρος θεωρεῖται κατοικῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου Πειραιῶς ἐγγράφου περὶ τούτου δηλώσεως.

3. Αἱ πρῶται ἀρχαιρεσίαι τοῦ Συλλόγου τούτου ἐνεργοῦνται ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

4. Τὰ τῆς διαγραφῆς τῶν δικηγόρων Πειραιῶς ἐκ τοῦ μητρώου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Β. Διατάγματος.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν **σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως** καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(3)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῶν περὶ αἰσχροκερδείας νόμων.

Νόμος 1867

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 703 προστίθενται τὰ ἑξῆς· «Ἐν οἷς περιπτώσεσι δὲν ὑπάρχει διατίμησις, ἐπιτροπαὶ συγκροτούμεναι, κατὰ τὰ εἰδικώτερον κατωτέρω ὁριζόμενα, ἀποφαίνονται ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς εἰς αὐτὴν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως σχετικῆς αἰτήσεως καὶ δυναμένης νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ ἐπὶ τριάκοντα ἔτι τὸ πολὺ ἡμέρας· 1) Ἂν λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν περιστάσεων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς, αἱ τιμαὶ περιέχουσιν ὑπερβολικὸν κέρδος, καὶ 2) ἂν τὰ ἀντικείμενα, περὶ ὧν αἱ τιμαὶ εἶνε τῶν ἀναγκῶν τοῦ καθ' ἡμέραν βίου.

Αἱ αὐταὶ ἐπιτροπαὶ δύνανται, κατ' ἐντολὴν τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, νὰ καθορίζωσιν ἐκ τῶν προτέρων τὰ ἀντικείμενα, ἅτινα κατὰ τὴν κρίσιν των εἶνε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου καὶ τὰς τιμὰς τούτων, πέραν τῶν ὁποίων τὸ κέρδος δέον νὰ θεωρηθῇ ὑπερβολικόν. Πρὸς τοῦτο οἱ ἀνωτέρω Ὑπουργοὶ ὑποβάλλουσιν ἑκάστοτε εἰς αὐτὰς εἰδικὸν πίνακα τῶν ἀντικειμένων. Ἡ ἐπὶ τούτων γνωμάτευσις τῶν ἐπιτροπῶν ἰσχύει ἐντὸς τῆς περιφερείας των.

Τοιαῦται ἐπιτροπαὶ συνιστῶνται ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἐὰν δὲ τὰ μέλη τούτων ἀνήκωσιν ὡς ὑπάλληλοι καὶ εἰς ἄλλα Ὑπουργεῖα, τῇ συμπράξει καὶ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν. Ἡ συγκρότησις τῶν ἐπιτροπῶν τούτων δύναται νὰ εἶνε διάφορος ἐν ἑκάστῃ περιφερείᾳ Πρωτοδικείου, πάντως ὅμως δέον νὰ μετέχῃ ἐν αὐταῖς εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐμπορίου καὶ εἷς τῶν καταναλωτῶν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται δύνανται νὰ προβαίνωσιν εἰς πᾶσαν ἔρευναν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐξευρέσεως τῆς τιμῆς ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων, εἰς ἣν ἠγοράσθησαν, ἢ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραγωγῆς των καὶ τοῦ λογικοῦ κέρδους, ὅπερ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ πραγματοποιηθῇ, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συνθηκῶν τῆς ἀγορᾶς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ καὶ τῶν περιστάσεων ἐν γένει, νὰ καλῶσιν ἐνώπιον ἀντιπροσώπων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῶν πάντα δυνάμενον νὰ χορηγήσῃ πληροφορίας καὶ νὰ διατάσσωσι τὴν προσαγωγὴν παντὸς χρησίμου πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἐγγράφου ἢ ἐμπορικοῦ βιβλίου. Ὡς πρὸς πάσας τὰς πράξεις ταύτας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ σχετικαὶ περὶ κλήσεως κλπ. διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας, προκειμένου δὲ περὶ βιαίας προσαγωγῆς ἐνεργεῖται ταύτη τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκείου Εἰσαγγελέως.

Ἡ γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ στοιχεῖον τοῦ ἀδικήματος τῆς αἰσχροκερδείας, μὴ ἐπιτρεπομένης ποινικῆς διώξεως ἐφόσον δὲν εἶναι καταφατικὴ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου θεμάτων.

Ἐὰν ἡ γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀποφατικὴ ἐπ' ἀμφοτέρων ἢ καὶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μόνον τῶν θεμάτων, ὁ οἰκεῖος Εἰσαγγελεὺς ἀπορρίπτει τὴν μήνυσιν διὰ προβουλεύματος.

Ἐὰν ἡ γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι καταφατικὴ ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν θεμάτων, ἡ ὑπόθεσις ἄνευ ἄλλου τινὸς εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 703, ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου, δι' ὃ ἡ γνωμάτευσις αὕτη ὑπέχει θέσιν πραγματογνωμοσύνης καὶ ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτῆς ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 97–110 καὶ ἰδίᾳ ἡ τοῦ ἄρθρου 107 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐπιτροπῶν τούτων, τῆς ἁρμοδιότητος, τῆς λειτουργίας αὐτῶν καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος».

Ἄρθρον 2.

Μετὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου 703 προστίθεται παράγραφος 5, ἔχουσα ὡς ἑξῆς·«Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὅστις ἐπὶ σκοπῷ κέρδους, διὰ μεταπωλήσεως ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, ἀγοράζει ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἢ ἐν πλῷ ἀντικείμενα ἐκ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀναφερομένων εἰς τιμὰς ὑπερβαινούσας τὰς διὰ τῶν ἀστυνομικῶν διατιμήσεων ἢ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος γνωμοδοτήσεων τῶν ἐπιτροπῶν ὡρισμένας».

Ἄρθρον 3.

Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς τῶν ἀδικημάτων τοῦ παρόντος νόμου, τῶν νόμων 362, 702 καὶ 703 ὡς καὶ παντὸς ἄλλου νόμου συμπληροῦντος ἢ τροποποιοῦντος αὐτοὺς εἶναι ἐξάμηνος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ πρὸς ὁριστικὴν παραγραφὴν προθεσμία δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τῶν δέκα ὀκτὼ μηνῶν.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀνατίθενται εἰς ἕνα τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ἀποσπώμενον, ἐπὶ τούτῳ, δ' ὡρισμένον χρόνον, καθήκοντα προέδρου τοῦ εἰδικοῦ τμήματος τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1917 Ν. Διατάγματος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς· «Κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων τούτων ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, ἐπιτρέπεται ἔφεσις, ἐφόσον καταγινώσκεται ποινὴ φυλακίσεως ἀνωτέρα τῶν τεσσάρων μηνῶν ἢ χρηματικὴ ποινὴ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν τριῶν χιλιάδων, ἢ διατάσσεται τὸ κλείσιμον τοῦ καταστήματος. Ἡ ἔφεσις αὕτη δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν».

Ἄρθρον 6.

Ἕνεκα πλημμελήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἐκ παραβάσεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ἀριθ. 1 τοῦ νόμου 703 ἀστυνομικῆς διατιμήσεως καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 ἐδάφ. 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου 703, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 1130, ἐπιτρέπεται, ἅμα τῇ συλλήψει τοῦ παραβάτου ὑπὸ παντὸς προσδραμόντος ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἡ ἄμεσος αὐτοῦ εἰς δίκην εἰσαγωγὴ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου, ὅπερ, ἐφόσον κατὰ τὴν ὥραν τῆς προσαγωγῆς τοῦ συλληφθέντος συνεδριάζει, ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐκδικάσεως ἄνευ ἄλλης προδικασίας. Ἐὰν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τὸ Πλημμελειοδικεῖον δὲν συνεδριάζῃ, ὁ συλληφθεὶς προσάγεται ἐνώπιον τοῦ παρὰ Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελέως, ὅστις ἀμέσως συντάσσει τὴν προσήκουσαν ἔκθεσιν, μεθ' ἣν ἄνευ ἄλλης κλήσεως ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται πρὸς ἐκδίκασιν τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ οἰκείου Πλημμελειοδικείου. Κατὰ τὰ λοιπὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 237 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ οὕτω συλληφθεὶς δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου τὴν ἀναβολὴν διὰ τὴν ἀμέσως προσεχῆ δικάσιμον πρὸς παρασκευὴν τῶν μέσων τῆς ὑπεραspίσεως, ἥτις παρέχεται αὐτῷ πάντοτε, ἡ δὲ ὑπόθεσις δικάζεται κατὰ τὴν νέαν ταύτην δικάσιμον ἄνευ ἄλλης κλήσεως.

Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, διατάσσεται καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ληφθέντος ἐπὶ πλέον τοῦ λογικοῦ κέρδους, οἷον ὡρίσθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς τὸν ἀγοραστήν.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι διὰ τὰς πόλεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, δύναται δὲ διὰ Β. Διατάγματος νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, ἐν αἷς ἑδρεύει Πρωτοδικεῖον.

Ἄρθρον 7.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Μετὰ τὴν πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου θεωροῦνται παραγεγραμμέναι πᾶσαι αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω νόμων παραβάσεις, αἱ λαβοῦσαι χώραν ἓξ μῆνας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ὑποβεβλημένη μήνυσις περὶ αὐτῶν ἢ δὲν ἤρξατο δίωξις αὐτεπαγγέλτως.

Αἱ ἐκκρεμεῖς τοιαῦται ὑποθέσεις, αἱ ἀφορῶσαι εἰς πράξεις τελεσθείσας ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παραπέμπονται εἰς τακτικὸν ἀνακριτὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἢ εἰσάγονται εἰς τὸ Συμβούλιον πρὸς ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου βουλεύματος, αἱ δὲ ἀφορῶσαι εἰς πράξεις τελεσθείσας δέκα ὀκτὼ μῆνας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος θεωροῦνται παραγεγραμμέναι ὁριστικῶς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ, παρατείνεται μέχρις ἐκδόσεως Β. Διατάγματος, προκαλουμένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζοντος τὴν παῦσιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(4)

Περὶ ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἀπορρωτικῆς ἀδείας δικαστικῶν διὰ τὴν ἀλλοδαπήν.

Νόμος 1868

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

§ 1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ν' ἀποστέλλῃ εἰς ἄδειαν ἐκπαιδευτικὴν, μέχρι δύο ἐτῶν, πρωτοδίκας καὶ προέδρους πρωτοδικῶν, ἀντεισαγγελεῖς καὶ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν, ἐφέτας καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἐφετῶν, γνωρίζοντας καλῶς μίαν τοὐλάχιστον τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

§ 2. Ἡ ἄδεια χορηγεῖται μὲ πλήρεις μὲν ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ διὰ τὸ α' ἔτος, ἄνευ ἀποδοχῶν δὲ διὰ τὸ ἑπόμενον ἓν ἔτος ἢ καὶ δι' ὁλόκληρον τὸ διετὲς διάστημα.

§ 3. Ὁ χρόνος τῆς ἀδείας λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας διά τε τὴν προαγωγὴν καὶ διὰ τὴν σύνταξιν.

§ 4. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διατελῶσιν ἐν τοιαύτῃ ἀδείᾳ συγχρόνως πλείονες τῶν δέκα, οὔτε ἐκ τούτων πλείονες τῶν πέντε μετ' ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς ὁρίζει τὸ μέρος ἢ τὰ μέρη εἰς τὰ ὁποῖα ἕκαστος τῶν δικαστῶν τούτων θὰ διανύσῃ τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν, διὰ Β. Διατάγματος δὲ ὁρισθήσονται αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἀνάκλησις δικαστοῦ ἐκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας δύναται νὰ γείνῃ μόνον ἐὰν δὲν συνεμορφώθη οὗτος πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἐκ τῆς ἀδείας ἐπανερχόμενος δικαστὴς, ἀποχωρῶν τυχὸν ἕνεκα οἱουδήποτε λόγου, ἐκτὸς λόγων ὑγείας, ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ δικηγόρος παρ' οὐδενὶ τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως. Ἐὰν δ' ἀποχωρήσῃ διὰ παραιτήσεως, πλὴν τῆς ἀνωτέρω συνεπείας, ὑποχρεοῦται νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς ληφθείσας κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἀδείας ἀποδοχάς.

Ἄρθρον 5.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου ΓΩ' τοῦ 1911.

Ἄρθρον 6.

Οἱ νῦν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀποσταλέντες πέντε πρωτοδίκαι παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις τῶν Παρισίων θεωροῦνται διὰ-

τελοῦντες ἐν τοιαύτῃ ἀδείᾳ ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1919 καὶ λαμβάνουσι τὰς νομίμους ἀποδοχὰς αὐτῶν.

Ἐπίσης οἱ ἄνευ ἀποδοχῶν ἤδη εὑρισκόμενοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς ἐκπαίδευσιν τρεῖς ἕτεροι πρωτοδίκαι θέλουσι λάβει τὰς νομίμους ἀποδοχὰς αὐτῶν διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μέχρι λήξεως τῆς ἀδείας αὐτῶν μῆνας.

Ἄρθρον 7.

§ 1. Εἰς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω, πάσχοντας ἐξ εἰδικῶν ἢ ἄλλων νόσων, δι' ἃς κρίνεται ἀπαραίτητος ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νοσηλεία, δύναται νὰ χορηγηθῇ διὰ Β. Δ., προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἄδεια ἀναρρωτικὴ μέχρις ἑνὸς ἔτους διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν μὲ πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν.

§ 2. Ἡ πάθησις καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μεταβάσεως πρὸς νοσηλείαν πρέπει νὰ βεβαιῶνται δι' ἐκθέσεως τριῶν καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ τῶν εἰδικῶν, εἰ δυνατόν, διὰ τὸ νόσημα, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

§ 3. Ὑπαρχούσης ἀνάγκης παρατάσεως τῆς νοσηλείας πέρα τοῦ ἔτους ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὀφείλει ὁ ὑπὸ τοιαύτην ἄδειαν διατελῶν, ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης πιστοποιητικὸν τοῦ θεραπεύοντος ἰατροῦ, κεκυρωμένον ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, περὶ τῆς πορείας τῆς νόσου καὶ τοῦ ἰσίμου ἢ μὴ αὐτῆς.

§ 4. Ἐὰν ἡ ἰατρικὴ αὕτη πιστοποίησις βεβαιοῖ τὸ ἰάσιμον τῆς νόσου, δύναται ἡ ἄδεια νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἓν ἔτι ἔτος, ἀλλ' ἄνευ ἀποδοχῶν.

Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἢ καὶ ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ παντάπασι τοιαύτη πιστοποίησις, προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 2-6 τοῦ νόμου ΑΥΜΓ' διαδικασία περὶ ἀποχωρήσεως, λόγῳ νόσου, καταστησάσης ἀνίκανον τὸν δικαστὴν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του πλέον τοῦ ἔτους. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, παραλείπεται ἡ πρόκλησις γνωμοδοτήσεως πραγματογνωμόνων καὶ ἡ ζήτησις ἐξηγήσεων ἐγγράφων ἢ προφορικῶν παρὰ τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νοσηλευομένου δικαστικοῦ.

§ 5. Ἡ αὐτὴ διαδικασία προκαλεῖται ἐπίσης ἅμα τῇ λήξει τοῦ δευτέρου ἔτους, ἐὰν δὲν ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὁ πρὸς νοσηλείαν ἀποσταλείς, παραλειπομένων ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζομένων διατυπώσεων.

§ 6. Ὅταν ἐπανέλθῃ ὁ πάσχων καὶ ἐφόσον δὲν προεκλήθη ἐν τῷ μεταξὺ διαδικασία περὶ ἀποχωρήσεως αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 4 καὶ 5, ἐξετάζεται ἐκ νέου ὑπὸ τριῶν καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς, οἵτινες ἀποφαίνονται ἐὰν ἰάθη ἐξ ἧς ἔπασχε νόσου καὶ ἐὰν δύναται ὁπωσδήποτε ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἄνευ κινδύνου μεταδόσεως τῆς νόσου εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνυπηρετοῦντας. Ἐὰν ἡ ἔκθεσις τῶν καθηγητῶν εἶνε ἀρνητική, προκαλεῖται ἐπίσης ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 2-6 τοῦ ΑΥΜΓ' νόμου ἀποχώρησις.

§ 7. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εὑρισκόμενοι ὑπὸ νοσηλείαν ἐν σανατορίῳ τῆς ἀλλοδαπῆς θεωροῦνται διατελοῦντες ἐν ἐνιαυσίᾳ ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, ἀρξαμένῃ ἀφ' ἧς ἀνεχώρησαν ἐξ Ἑλλάδος ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑποβάλωσι πιστοποίησιν τοῦ διευθύνοντος ἰατροῦ ὑπὸ τὴν θεραπείαν τοῦ ὁποίου πελοῦσι, πρὸς βεβαίωσιν τῆς παθήσεως καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νοσηλείας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ δι' αὐτοὺς τὰ ἀνωτέρω ἐν παραγρ. 3 καὶ ἑπ. ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(5)

Περὶ τῆς διώξεως πειθαρχικῶν τινων παραπτωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Νόμος 1869

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία διὰ τὰ παραπτώματα τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, εἰς ἃ οὗτοι ὑποπίπτουσι κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν προσθέτων καθηκόντων ἀνατεθειμένων αὐτοῖς κατ' ἐξαίρεσιν τῶν καθαρῶς δικαστικῶν αὐτῶν ἔργων ὑπὸ ὑπηρεσιῶν ἄλλων Ὑπουργείων, ἀσκεῖται πάντοτε κατὰ τὰς πειθαρχικὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε τῇ αἰτήσει τῶν Ὑπουργείων, εἰς ἃ αἱ ὑπηρεσίαι ἀνήκουσιν.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται, αἱ δὲ μέχρι τοῦδε πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις αἱ ἐνδεδομέναι κατὰ δικαστικῶν ὑπαλλήλων κατ' ἄλλην διαδικασίαν καὶ ὑπὸ ἄλλων Ὑπουργείων ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(6)

Περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 315 καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων αὐτοῦ.

Νόμος 1870

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 315 τοῦ 1914 «περὶ ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων, δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, πρωτευούσας νομοῦ.

Τὰ ἔμμισθα Ὑποθηκοφυλακεῖα ἐν πόλεσιν ἀριθμούσαις ἄνω τῶν 100.000 κατοίκων ὀνομάζονται α' τάξεως, τούτων δὲ τὸ προσωπικὸν καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 315 καὶ τοῦ περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων κλπ., τὰ δὲ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν ὀνομάζονται β' τάξεως.

Τὸ προσωπικὸν ἐμμίσθου Ὑποθηκοφυλακείου β' τάξεως ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς ὑποθηκοφύλακος ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν 500, καὶ ἀριθμοῦ γραφέων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 315, μέχρι τεσσάρων, ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν 200 δι' ἕκαστον, καὶ ἑνὸς κλητῆρος ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν 100.

Ὅπου ἤθελεν ὑπάρχει ἀνάγκη, βεβαιουμένη διὰ ἠτιολογημένης γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου συμβουλίου τῶν πρωτοδικῶν, δύναται νὰ διορισθῇ καὶ εἷς γραμματεὺς α' ἢ β' τάξεως, ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν 400 μὲν διὰ τὸν α', 300 δὲ διὰ τὸν β'.

Ὑποθηκοφύλαξ ἐμμίσθου ὑποθηκοφυλακείου β' τάξεως δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ πενταετίαν ἐν θέσει εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἢ ὑποθηκοφύλακος. Εἰς πόλεις δ' ἔνθα θέλει συσταθῇ ἔμμισθον ὑποθηκοφυλακεῖον, ὁ ὑποθηκοφύλαξ τοῦ τέως ἀμίσθου θεωρεῖται ἔχων τὰ προσόντα τοῦ ἐμμίσθου.

Ἄρθρον 2.

Οἱ εἰς τὰς πόλεις Χανίων, Ἡρακλείου καὶ Ρεθύμνης, Κρήτης, ἔμμισθοι ὑποθηκοφύλακες, δύνανται, κατ' αἴτησίν των, νὰ ἀφομοιωθῶσι πρὸς ἐμμίσθους ὑποθηκοφύλακας β' τάξεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται ἐν τοῖς ὑποθηκοφυλακείοις τούτοις, ὅσον ἀφορᾷ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 2-4 τοῦ νόμου 315.

Οἱ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Κρήτης, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἔμμισθοι ὑποθηκοφύλακες, λαμβάνουσιν, ἐφόσον τὰ ὑποθηκοφυλακεῖα ταῦτα διατηροῦνται ὡς ἔμμισθα, μισθὸν δραχ. 180-300 κατὰ μῆνα, ὁρισθησόμενον δι' ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου Β. διατάγματος.

Εἰς ἅπαντα ὅμως τὰ ἔμμισθα ὑποθηκοφυλακεῖα Κρήτης τὰ νόμιμα δικαιώματα τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ περὶ μεταγραφῆς καὶ ὑποθηκῶν νόμου τῆς τέως Κρητικῆς Πολιτείας, περιέρχονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, εἰσπραττόμενα δι' ἐπικολλήσεως δικαστικοῦ ἐνσήμου ἴσης ἀξίας.

Ἐφαρμόζονται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 315.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὰ ἔμμισθα ὑποθηκοφυλακεῖα δύνανται νὰ διορισθῶσιν εἰς κενὰς θέσεις γραφέων, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ ἁρμοδίου ὑποθηκοφύλακος, γραφεῖς καλλιγράφοι καὶ ἂν δὲν ἔχωσιν ἀπολυτήριον γυμνασίου, μετὰ δοκιμασίαν γινομένην ἐνώπιον τοῦ ὑποθηκοφύλακος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων γραφέων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν τρίτον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ ὑποθηκοφυλακείῳ γραφέων. Οἱ τοιοῦτοι δὲ δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς ἀνωτέραν θέσιν, ἐφόσον δὲν ἔχουσιν ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 315, ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται·

«Τὸν ὑποθηκοφύλακα, ἀπάντα ἢ κωλυόμενον ἢ μὴ ὑπάρχοντα, ἀναπληροῖ ὁ κατὰ βαθμὸν καὶ ἀρχαιότητα προηγούμενος γραμματεύς, συνυπολογιζομένης ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς ἀρχαιότητος καὶ τῆς δικηγορικῆς, συμβολαιογραφικῆς ἢ ἄλλης δικαστικῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται οὕτω· «Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, τῶν ἐργασίμων ὡρῶν καὶ τῶν ὡρῶν, καθ' ἃς τὰ βιβλία εἶνε προσιτὰ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους.»

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(7)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1174 «περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς κλπ. τῶν στρατευομένων καταδίκων».

Νόμος 1871

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 1174 τοῦ ἔτους 1918, περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς κλπ. τῶν στρατευσίμων ἐν καιρῷ πολέμου καταδίκων, μετὰ τὰς λέξεις «τοῦ Εἰσαγγελέως τῆς περιφερείας τοῦ ἐκδόντος τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ τυχόντος ὡς ἄνω ἀναβολῆς».

Αἱ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1174 λέξεις «ἀποφαίνεται περὶ προσωρινῆς αὐτῶν ἀπολύσεως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς: «διατάσσει τὴν ἀπόλυσιν αὐτῶν, θεωρουμένης ὡς ἐκτιθείσης τῆς ποινῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 3».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡ-

μῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

((8)

Περὶ κυρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 12)15 Ἰουνίου 1919 «περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων νόμων τινῶν καὶ εἰς ὑπαλλήλους ὑπαγομένους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης».

Νόμος 1872

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12)15 Ἰουνίου 1919 Ν. Διάταγμα «περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων νόμων τινῶν καὶ εἰς ὑπαλλήλους ὑπαγομένους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης», τροποποιούμενον ὡς ἕπεται·

«Ἄρθρον μόνον.— Αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 813, τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 1188, τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1575, τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1758, ἐπεκτείνονται ἀντιστοίχως καὶ εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 782 καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς α' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης μόνον ὡς πρὸς τὸν μισθόν, ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 813 καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐμμίσθους δικαστικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς τῶν φυλακῶν.

»Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΑΡΚΑ' ἐπεκτείνονται μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰ μέλη τῶν Πρωτοδικείων καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς, εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ πάντας τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως καὶ ἄνω.

»Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 300 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τροποποιηθεῖσαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 1188, ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων καὶ τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους.

»Ὁ τίτλος τοῦ εἰσηγητοῦ ἐπὶ μισθῷ δραχμῶν 300 κατὰ μῆνα δύναται νὰ δοθῇ εἰς γραμματεῖς α' τάξεως, ἐὰν συνεπλήρωσαν ὑπερτριετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ γραμματέως εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς ἓν ἔτος εἰς τὸν βαθμὸν γραμματέως α' τάξεως, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσηγητῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀριθμὸν τῶν τμηματαρχῶν.

»Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα συνερχομένην, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργούς».

Ἄρθρον 2.

Μετὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ὡς ἀνωτέρω κυρουμένου Ν. Διατάγματος, προστίθενται αἱ ἑξῆς δύο παράγραφοι·

«Τὰ ὁδοιπορικὰ προέδρων, εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων καὶ δικαστῶν τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, ἐξερχομένων τῆς ἕδρας αὐτῶν δι' ὑπηρεσίαν, πληρώνονται αὐτοῖς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πραγματικῶν δαπανῶν καὶ τῇ προσαγωγῇ ἀποδείξεων τῶν ληπτόρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου. Προκειμένου ὅμως περὶ ἀνακριτικῆς ὑπηρεσίας τὰ τοιαῦτα ὁδοιπορικὰ πληρώνονται μόνον εἰς εἰδικὰς καὶ δεδικαιολογημένας περιστάσεις, ἀποδεικνυομένας διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 201, παράγρ. 2 καὶ 3 τῆς Ποιν. Δικονομίας ἀποφάσεως τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως. Τὸ αὐτὸ δ' ἐφαρμόζεται καὶ διὰ πάντα ἄλλον δικαστικὸν ὑπάλληλον ἐξερχόμενον δι' ἐνέργειαν ἀνακρίσεως ὑπὸ ὁμοίας εἰδικὰς καὶ δεδικαιολογημένας περιστάσεις.

»Τὰ ὁδοιπορικὰ τῶν εἰρηνοδικῶν, πταισματοδικῶν καὶ δικαστικῶν γραμματέων καὶ ὑπογραμματέων διὰ τὴν μετάβασιν ἔξω τῆς ἕδρας πρὸς ἐκδίκασιν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν ὑποθέσεων, ἢ μικροδιαφορῶν καὶ μικροπταισμάτων, πρὸς ἐνέργειαν ἀνακριτικῶν πράξεων ἢ ἄλλην οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ τὰ τῶν δι' ἀνακριτικὰς πράξεις ἐξερχομένων λοιπῶν ὀργάνων τῆς κατασβεστικῆς ἀρχῆς, ὁρίζονται εἰς δραχμὰς δύο καθ' ὥραν ἀποστάσεως, ὑπολογιζομένης ἰδιαιτέρως τῆς ἐπανόδου, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ σιδηροδρομικὴ ἢ ἀτμοπλοϊκὴ συγκοινωνία, ὅτε καταβάλλονται τὰ σιδηροδρομικὰ ἢ ὁ ναῦλος μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς».

Ἄρθρον 3.

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ κυρουμένου Νομοθετικοῦ διατάγματος καὶ τὴν ἐπεκτεινομένην διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 782 ἀπονομὴ τίτλου καὶ μισθοῦ εἰσηγητοῦ, ἢ μισθοῦ τμηματάρχου β' τάξεως, εἰς γραμματεῖς α' τάξεως ἀποκλείει, ἀφ' ἧς ἐγένετο αὕτη, τὴν πλήρωμὴν τῶν τυχὸν ἐν τῇ θέσει γραμματέως α' τάξεως κεκτημένων προσαυξήσεων λόγῳ συμπληρώσεως μιᾶς ἢ δύο τριετιῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν τῇ ἐπεκτεινομένῃ διατάξει τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1758 προθεσμία «ἐντὸς τοῦ 1919 καὶ μέχρι τέλους αὐτοῦ» παρατείνεται διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐπὶ ἑξάμηνον.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος γινόμεναι συμπληρώσεις ἰσχύουσιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἴσχυσε τὸ κυρούμενον Νομοθετικὸν Διάταγμα.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(9)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 29)31 Ἰουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης νόμων».

Νόμος 1873

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 29)31 Ἰουλίου 1919 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης νόμων», συγκείμενον ἐξ ἄρθρων 5, τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον οὕτω» :

«Ἄρθρον 1.

1. Τὸ μέχρι τοῦδε «τμῆμα Προσωπικοῦ» ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης καθίσταται «Διεύθυνσις Προσωπικοῦ», ὁ δὲ νῦν παρ' αὐτῷ Τμηματάρχης προάγεται εἰς Διευθυντήν.

2. Εἰς τὴν Διεύθυνσιν ταύτην ὑπάγονται τὰ ἑξῆς τμήματα: 1) Προσωπικοῦ καὶ 2) Διεκπεραιώσεως, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρῶτον διευθύνει ὁ Διευθυντής, τὸ δὲ ἕτερον τμηματάρχης.

3. Συνιστᾶται ἴδιον τμῆμα «Πειθαρχικόν», εἰς ὃ ὑπάγονται αἱ ὑπηρεσίαι τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ, πλὴν τῆς ἀναγομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φυλακῶν, καὶ ἡ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων, ἀποσπώμεναι ἡ μὲν ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τμήματος, ἡ δὲ ἐκ τῆς Διευθύνσεως τῆς Δικαστικῆς Στατιστικῆς.

4. Τμηματάρχης α' τάξεως τοῦ Πειθαρχικοῦ δύναται νὰ διορισθῇ καὶ ὁ ὑπηρετήσας ἐν θέσει τοὐλάχιστον προέδρου ἢ εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν.

5. Ἡ προτέρα τοιαύτη δικαστικὴ ὑπηρεσία συνυπολογίζεται πρὸς τὴν τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν συμπλήρωσιν μιᾶς ἢ δύο τριετιῶν πρὸς προσαύξησιν τοῦ μισθοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ Τμήματα τῆς Στατιστικῆς καὶ Ποινικοῦ Μητρώου ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ταῖς παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελίαις καθίστανται ἐξαρτήματα τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης Διευθύνσεως τῆς Δικαστικῆς Στατιστικῆς καὶ τοῦ Ποιν. Μητρώου καὶ συγκροτοῦνται ἐξ ὑπαλλήλων ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ὑπὸ τῶν νόμων 1273 καὶ 1580 ὁριζόμενον, διευθυνόμενα ἕκαστον ὑφ' ἑνὸς ὑπουργικοῦ γραμματέως.

2. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος δύνανται οἱ ἐν τοῖς εἰρημένοις ἢ καὶ ἄλλοις τμήμασι τῶν αὐτῶν δικαστικῶν γραφείων ὑπηρετοῦντες δικαστικοὶ ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς νὰ ὀνομασθῶσιν ὑπουργικοὶ γραφεῖς α' ἢ β' τάξεως, εἷς δ' ἐν ἑκάστῳ τῶν εἰρημένων τμημάτων δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὑπουργικὸς γραμματεὺς β' τάξεως, καταλαμβάνοντες ὀργανικὰς θέσεις γραφέων καὶ γραμματέων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὰ διὰ Β. Δ. ἐφάπαξ ὁρισθησόμενα προσόντα. Οἱ οὕτω διορισθησόμενοι θέλουσιν ὑπηρετεῖ ἐν τοῖς εἰρημένοις τμήμασιν ἐκτελοῦντες ἀποκλειστικῶς ὑπηρεσίαν στατιστικὴν καὶ ποινικοῦ μητρώου, δὲν δύνανται δὲ νὰ τοποθετηθῶσιν ὁριστικῶς εἰς τὴν Κεντρικὴν τοῦ Ὑπουργείου Ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον δὲν κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου ὁριζόμενα προσόντα. Οἱ τοιοῦτοι θέλουσιν ἐξακολουθήσει λαμβάνοντες τὰς νομίμους ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ ὃν εἶχον ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἀνώτεραι τῶν τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ ὑπαλλήλου εἰς ὃν διωρίσθησαν.

3. Ἡ ὑπηρεσία τῶν εἰρημένων τμημάτων εἶνε ἀνεξάρτητος ἀπὸ τῆς τοῦ οἰκείου γραμματέως τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τῆς Εἰσαγγελίας. Κατὰ τὰ λοιπὰ διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1918 Β. διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 1273.

4. Αἱ περὶ γραφικῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων ἰσχύουσαι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν εἰρημένων τμημάτων διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀντιγράφων κλπ. ἐκ τοῦ ποινικοῦ μητρώου, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένας περιπτώσεις.

5. Ἡ ἔναρξις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου 2 ὁρισθήσεται διὰ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης προστίθενται εἷς Διευθυντὴς, δύο Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Φυλακῶν, δύο γραμματεῖς α' ἢ β' τάξεως, δύο κλητῆρες καὶ δύο καθαρίστριαι. Ἐπίσης προστίθενται οἱ ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι, μειουμένης ἀναλόγως τῆς πιστώσεως τῆς προοριζομένης διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς Εἰσαγγελιῶν.

2. Τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΨΝΖ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 300, τροποποιεῖται ὡς ἕπεται:

«Οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν φυλακῶν κατανέμονται κατὰ περιφερείας περιλαμβανούσας ἓν ἢ πλείονα Ἐφετεῖα, δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἥτις θέλει ὁρίζει καὶ τὴν ἕδραν αὐτῶν εἴτε ἐν Ἀθήναις, εἴτε ἐν τῇ περιφερείᾳ, ἐν ᾗ ἐτάχθη ἕκαστος αὐτῶν, εἴτε μονίμως, εἴτε καθ' ὡρισμένας χρονικὰς περιόδους, καὶ κατ' ἰδίαν μὲν ἕκαστος ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τόπου ἐπιθεωρήσεως τῶν φυλακῶν καὶ γνωμοδοτοῦσι περὶ τῶν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς περιφερείας των ἀναγομένων θεμάτων, ἐν συμβουλίῳ δέ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχαιοτέρου αὐτῶν, ἀποφαίνονται περὶ τῶν ἀφορώντων ἐν γένει φυλακὰς γενικωτέρων μέτρων κατὰ τὰ διὰ Β. διαταγμάτων εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

3. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 754 λέξεις «τῶν δύο διευθυντῶν ὡς καὶ δύο τμηματαρχῶν, ὁριζομένων κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «τῶν τριῶν Διευθυντῶν καὶ ἑνὸς Τμηματάρχου ὁριζομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ».

4. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 5α παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου, τροποποιηθέντι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 754, λέξεις «τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Φυλακῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἑνὸς τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν Φυλακῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ». Ἐν τέλει δὲ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5α προστίθενται «ἢ κατὰ προτίμησιν ἑτέρου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ φυλακῶν, ἐὰν τοιοῦτος εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις».

5. Τοῦ κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον 5α συμβουλίου προεδρεύει ὁ γενικὸς γραμματεύς, ἀναπληρούμενος ἐν κωλύματι ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου διευθυντοῦ.

6. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. διατάγματος μετάθεσις τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικήσεως τῶν φυλακῶν εἰς θέσιν Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τἀνάπαλιν.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 754 λέξεις «ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ δημοσίας ἐμπορικῆς Σχολῆς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὁ ἔχων ἢ ἡ ἔχουσα ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ δημοσίας ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ πτυχίον διδασκαλείου θηλέων».

2. Δακτυλογράφος α' ἢ β' τάξεως, ἔχουσα ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ πτυχίον διδασκαλείου θηλέων, δύναται, τῇ αἰτήσει της, νὰ μετατεθῇ εἰς θέσιν γραφέως ἀναλόγου τάξεως.

3. Ὁ ἔχων δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς δύναται νὰ διορισθῇ ἄνευ διατυπώσεων γραφεὺς α' τάξεως, κατὰ τὸ πρῶτον δὲ ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ ἔχων διετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν δύναται νὰ διορισθῇ γραμματεὺς α' ἢ β' τάξεως, ὁ δ'

ἔχων δίπλωμα νομικῆς καὶ τετραετῆ ὑπηρεσίαν γραφέως ἐν Ὑπουργείῳ, γραμματεὺς β΄ τάξεως. Ἐπίσης δύναται νὰ διορισθῇ γραμματεὺς α΄ τάξεως ἐπὶ τίτλῳ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ ὁ ἔχων δίπλωμα νομικῆς καὶ εἰδικὰς ἐν τῇ σωφρονιστικῇ ἐπιστήμῃ σπουδὰς, αὐξανομένου κατὰ ἕνα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσηγητῶν. Πρὸς τὴν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἐξισοῦται καὶ πᾶσα δικαστικὴ ὑπηρεσία ἀντιστοιχοῦσα πρὸς βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Β Δ.ατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῆς ἱδρύσεως γραφείων τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, τὰ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ καὶ πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν διάταγμα, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτοῦ, ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Βουλῆς ἅμα ταύτης συνερχομένης».

Ἄρθρον δεύτερον.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 7 Αὐγούστου 1919 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, περὶ ἐκτυπώσεως ἐντύπων τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Δικαστικῆς Στατιστικῆς καὶ παντὸς ἄλλου ἐντύπου τοῦ Ὑπουργείου τούτου, καταργουμένης τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου ΓΨΝΖ΄, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 300.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 1575 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ διὰ τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν φυλακῶν.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἡ παράγραφος δευτέρα τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 754 περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων ΓΨΝΖ΄ καὶ 300 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς·

«Τῶν οὕτω ὁριστικῶς διορισθησομένων ὑπαλλήλων συνυπολογίζεται διὰ τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους σύνταξιν καὶ ἡ ὑπὸ τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν ὑπηρεσία αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα προγενεστέρα ἐν Κρήτῃ ἢ ἐν Σάμῳ κατὰ τὸ πρότερον καθεστὼς, ἔτι δὲ καὶ ἡ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἐπὶ Ἑλληνικῆς Διοικήσεως δημοσία ὑπηρεσία αὐτῶν, ἐὰν καταβληθῶσιν αἱ κατὰ νόμον κρατήσεις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 12 Μαρτίου 1919 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 1294, ἐφαμοζομένου καὶ ἐν προκειμένῳ, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς παρατείνεται ἐπὶ ἑξάμηνον. Ὁ δὲ χρόνος τῆς ὑπὸ τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν ὑπηρεσίας αὐτῶν προσμετρεῖται εἰς τὸ διπλάσιον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν προαγωγὴν αὐτῶν χρόνου καὶ διὰ τὴν σύνταξιν.

Ἄρθρον τέταρτον.

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου θέλουσι κωδικοποιηθῇ αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ 1911 καὶ ἐντεῦθεν ἐκδοθέντων νόμων περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος εἰς ἕνα ἐνιαῖον νόμον φέροντα τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος, μεταβαλλομένης καὶ τῆς κατατάξεως τῆς ὕλης καὶ ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη, θέλει δὲ δημοσιευθῇ τὸ ὅλον ἐνιαῖον κείμενον αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον πέμπτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

(10)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1492 νόμου περὶ καθορισμοῦ νοσηλείων τῶν εἰς τὰ πολιτικὰ νοσοκομεῖα νοσηλευομένων στρατιωτικῶν».

Νόμος 1874

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1ον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1919 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1492 Νόμου «περὶ καθορισμοῦ νοσηλείων τῶν εἰς τὰ πολιτικὰ Νοσοκομεῖα νοσηλευομένων στρατιωτικῶν» ἔχον οὕτω·

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον

Ἡ παράγραφος 2α τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1492 νόμου τοῦ ἔτους 1918 «περὶ καθορισμοῦ νοσηλείων τῶν εἰς τὰ πολιτικὰ Νοσοκομεῖα νοσηλευομένων στρατιωτικῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, στηριζόμενος εἰς γνωμάτευσιν τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, νὰ προκαλῇ Β. Διατάγματα περὶ ἀποστολῆς Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπατσιστῶν καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων πρὸς εἰδικὴν θεραπείαν ἐν νοσοκομείοις, εἰδικοῖς θεραπευτηρίοις κλπ. τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῶν ἐξόδων νοσηλείας τούτων βαρυνόντων τὸ Δημόσιον καὶ προσδιοριζομένων κατόπιν συμφωνίας τοῦ διπλωματικοῦ ἢ Προξενικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Θεραπευτικοῦ ἱδρύματος. Οἱ ἀποσταλέντες ἀπὸ 8ης Αὐγούστου 1918 καὶ οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν πρὸς νοσηλείαν, δικαιοῦνται, ἐκτὸς τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν, συμφώνως τῷ Νόμῳ 915, καὶ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου 1795 διὰ τοὺς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλομένους εἰς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ταξειδίου καὶ τῆς παραμονῆς αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ Θεραπευτηρίου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐπίσης ἐπιβαρύνουσι τὸ Δημόσιον τὰ νοσήλεια τῶν δι' οἱονδήποτε λόγον ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δικαιούντων στρατιωτικῶν τῶν πρὸς νοσηλείαν εἰς ἐκεῖσε Νοσοκομεῖον ἢ εἰδικὸν

θεραπευτήριον εισαγομένων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ ἁρμοδίου ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως, στηριζομένης ἐπὶ ἰατρικῆς γνωματεύσεως δύο ἰατρῶν τοῦ τόπου νοσηλείας καὶ κατόπιν συμφωνίας τοῦ τελευταίου καὶ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Θεραπευτικοῦ ἱδρύματος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα συνερχομένην καὶ ἰσχύοντος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου ἐ. ἔ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουλίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ἐμμ. Ρέπουλης

Τὰ μέλη

Α. Διομήδης, Ι. Δ. Τσιριμῶκος, Κ. Δ. Ρακτιβάν, Δ. Δίγκας, Μ. Νεγροπόντης, Κ. Σπυρίδης, Α. Παπαναστασίου, Γ. Καφαντάρης, Σ. Στμος, Π. Βουρλούμης, Α. Γρίβας, Ι. Ἀθανασάκης.

Ἄρθρον 2ον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶς νόμος ἢ διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον κατηργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Ἰ. Ἀθανασάκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ἰω. Δ. Τσιριμῶκος

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(11)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Νέου Καρλοβασίου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΞΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΞΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΨΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», 21 τοῦ νόμου 641 τοῦ 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΞΗ' νόμου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 15 τοῦ 1919 ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος Νέου Καρλοβασίου, πρωτευούσης τοῦ τέως ὁμωνύμου δήμου, τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1918 Ἡμέτερον διάταγμα περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος διατάξεων τῆς νομοθεσίας δήμων κλπ. εἰς τὰς Ν. Χώρας, τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1919 Ἡμέτερον διάταγμα περὶ ἑρμηνείας τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 641 καὶ τὴν ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1919 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1577 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1920, ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Νέου Καρλοβασίου ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει, εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 4 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης, πλὴν 1) τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων ἐν γένει, ὁριζομένου τοῦ φορολογικοῦ ὅρου εἰς 1 ο)ο, 2) τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα, τοῦ εἰσαγομένου πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐξαγωγὴν εἰς φύλλα, ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Ν. Καρλοβασίου, οὗτινος ὁ φορολογικὸς ὅρος ὁρίζεται εἰς 1/3 ο)ο, ἐπὶ δὲ τοῦ καπνοῦ τοῦ εἰσαγομένου εἰς φύλλα πρὸς κατανάλωσιν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Ν. Καρλοβασίου 1 ο)ο, 3) τοῦ πευκοφλοιοῦ, ὁριζομένου τοῦ φορολογικοῦ ὅρου εἰς 2 ½ ο)ο, 4) τοῦ βαλανιδίου, ὁριζομένου τοῦ φορολογικοῦ ὅρου εἰς 1 ½ ο)ο, 5) τοῦ ἐξτρὰ, ὁριζομένου τοῦ φορολογικοῦ ὅρου εἰς ½ ο)ο, 6) τῶν λοιπῶν βυρσοδεψικῶν ὑλῶν, ἤτοι δεγράδων, ψαρελαίου, χρυσελαίου, ὀρυκτελαίου, γλυκόζ, τάλκ, κιτρί, ἄλατος ὀρυκτοῦ καὶ ἀσίκ, ἀσιτὶκ καὶ λοιπῶν στηπτικῶν οὐσιῶν, ὡς καὶ ὑλικῶν βυρσοδεψικῆς, ὁριζομένου τοῦ φορολογικοῦ ὅρου εἰς 1 ο)ο, 7) τῶν ἐντύπων καὶ λιθογραφημένων εἰδῶν, τῶν χρησιμευόντων διὰ τὴν ἐν τῇ δημοτικῇ ταύτῃ περιφερείᾳ βιομηχανίαν τῆς σιγαροποιΐας, ἤτοι εἰκετῶν, κυτίων ἐκ χάρτου καὶ τενεκέ, ρεκλαμῶν καὶ παντὸς εἴδους, φέροντος τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ ἐργοστασίου, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ σιγαροχάρτου τοῦ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κομιζομένου, οὗ τὸ φορολογικὸν ὅριον ὁρίζεται εἰς 1 ο)ο.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἴδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικοὺς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Δ. Ρακτιβάν

(12)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Αἰγιέων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΞΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΞΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΨΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», 21 τοῦ νόμου 641 τοῦ 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΞΗ' νόμου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 470 τοῦ 1919 ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος Αἰγίου, πρωτευούσης τοῦ τέως δήμου Αἰγιέων, καὶ τὴν ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1919 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1577 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, προτάσει τοῦ

Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1920, ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Αἰγιέων, ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει, εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 3 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης, ἐπὶ δὲ τῶν σιτηρῶν 2 ο/ο, ἐπὶ τῶν ἀλεύρων 2 ½ ο/ο, ἐπὶ τῶν ζώων 2 ο/ο, ἐπὶ τοῦ βακαλάου, πανίων, νημάτων, ζακχάρεως 2 1)2 ο/ο, ἐπὶ τῶν ἀκατεργάστων δερμάτων 2 ο/ο, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τραγο-γιδο-κατσικο-προβατο-δερμάτων 2 ο/ο, ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἴδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικοὺς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν, πάντα τὰ εἴδη τὰ πρὸς κατασκευὴν κοινοτικῶν ἔργων εἰσαγόμενα παρὰ τῶν κοινοτήτων αὐτῶν τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Αἰγιέων, τὰ εἰς τοὺς ἱεροὺς ναοὺς χρήσιμα, τὰ λάχανα, χλωρὰ ὄσπρια, τὸ γάλα, πλὴν τοῦ συμπεπυκνωμένου, τὰ ὀρνίθια παντὸς εἴδους, τὰ ὠὰ καὶ καυσόξυλα καὶ αἱ φουρκάδες.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Δ. Ρακτιβὰν

(13)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιεφερείας τοῦ τέως δήμου Θεραπνῶν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΞΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΞΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΨΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», 21 τοῦ νόμου 641 τοῦ 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΞΗ' νόμου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 117 τοῦ 1919 ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος Γκορτζιᾶς, πρωτευούσης τοῦ τέως δήμου Θεραπνῶν, τὴν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1919 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1577 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1920, ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Θεραπνῶν ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων ἐν γένει εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 3 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἴδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικοὺς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν, πάντα τὰ τρόφιμα, ἤτοι ἄλευρα, ὄσπρια ξηρά, νωπὸς τυρός, βούτυρον, πατάτες, λαχανικά, ἔλαιον, δημητριακοὶ καρποὶ καὶ πᾶν ἄλλο εἶδος εἰσαγόμενον ἐξ ἄλλων δήμων ὑπὸ δημοτῶν ἢ ἑτεροδημοτῶν πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν, ἤτοι ξύλα, κέραμοι, κρόμμυα, βόες, ἵπποι, ἡμίονοι, ὄνοι, ὑφάσματα, μαλλία, νήματα, οἰκιακὰ σκεύη, οἶνος, μοῦστος τὰ ὑπὸ τῶν κρεοπωλῶν εἰσαγόμενα σφάγια, τὰ σφαζόμενα ἐν τοῖς κρεοπωλείοις, ὡς καὶ τὰ ὀρνίθια, αἱ ὑπὸ τῶν ὀπωροπωλῶν πωλούμεναι ὀπῶραι καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν σιδηρικά.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Δ. Ρακτιβὰν

(14)

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Γόμφων.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ἄρθρα 5 τοῦ νόμου ΞΗ' τῆς 22 Δεκεμβρίου 1847 «περὶ δημοτικῶν φόρων», 21 τοῦ νόμου ΒΡΚΑ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1892 «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου», 56 καὶ 57 τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1895 «περὶ στοιχειώδους ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», τὸν νόμον ΒΤΞΘ' τῆς 2 Μαρτίου 1896, τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου ΓΨΗ' τῆς 10 Αὐγούστου 1905 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», 21 τοῦ νόμου 641 τοῦ 1915, τὸν νόμον 1223 τοῦ 1918 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ΞΗ' νόμου, τὴν ὑπ' ἀριθ. 26 τοῦ 1919 ἀπόφασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου τῆς κοινότητος Μουζακίου, πρωτευούσης τοῦ τέως δήμου Γόμφων, καὶ τὴν ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1919 γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 1577 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν τὴν ἐπὶ τετραετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1920, ἀνανέωσιν τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δασμοῦ τῆς περιφερείας τοῦ τέως δήμου Γόμφων ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν ἐν αὐτῷ κατανάλωσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὸν φορολογικὸν ὅρον τῶν 3 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν τῆς ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζομένης.

Ἀπαλλάσσονται δασμοῦ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου ΒΡΚΑ' νόμου ἀναφερόμενα εἴδη, τὰ εἰς τὸ μονοπώλιον τοῦ Κράτους ἀνήκοντα καὶ τὰ κατὰ νόμους εἰδικοὺς μὴ ὑποκείμενα εἰς δασμόν, καὶ τὰ πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν τῶν δημοτῶν εἰσαγόμενα ἐξ ἄλλων δήμων τοῦ Κράτους ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1919.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Κ. Δ. Ρακτιβὰν

(15)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 1827 τῆς 10 Ἰανουαρίου 1920 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ προσθήκης

συναφῶν διατάξεων», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν διαφόρων βαθμῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ὑπολογίζονται καὶ ὁρίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις συνθέσεως τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, πάντως ὅμως δὲν δύνανται νὰ κατέλθουν κάτω τῶν νομοθετημένων ἤδη ἀριθμῶν, ἐκτὸς ἐὰν καταργηθῇ τις τῶν ὑφισταμένων ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1919 Β. διατάγματος «περὶ ὀργανώσεως τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«3. Ἡ διδασκαλία τῶν ἀνωτέρω μαθημάτων ἀνατίθεται εἰς εἰδικὰ πρόσωπα, ἐπὶ ἀποζημιώσει, διὰ μὲν τὸ πρῶτον σχολικὸν ἔτος ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων μηνιαίως κατὰ τὴν περίοδον τῶν σπουδῶν, ἐφεξῆς δὲ ἀναλόγως τῶν κατὰ τὸ πρόγραμμα ὡρῶν διδασκαλίας, ἐκ δραχμῶν μέχρι 40 καθ' ὥραν, κανονιζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ».

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ εἰρημένου Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 ἡ φράσις : «οὐδεμίαν ὑπέχοντες κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας νόμον ἐνεργὸν στρατιωτικὴν ὑποχρέωσιν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῶν σπουδῶν», ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς· «μὴ ὄντες ἀνυπότακτοι κατὰ τὸν περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ νόμον».

2. Αἱ ἅμα τῷ πέρατι τῶν σπουδῶν ἐξετάσεις, περὶ ὧν ἡ παράγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919, ἐνεργοῦνται ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐπόπτου τῶν σπουδῶν, ὡς προέδρου, τοῦ εἰδικοῦ καθηγητοῦ καὶ ἑνὸς ἄλλου ἀνωτέρου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ. Διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὁρίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων.

3. Τὰ περὶ ὧν ἡ παράγρ. 10 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Β. διατάγματος ἐξέταστρα περιορίζονται εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε.

Ἄρθρον 4.

Ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν ἀκροατῶν τῶν σπουδῶν λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, περὶ ἧς ἡ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ εἰρημένου Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919, ὁρίζεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1920 εἰς δραχμὰς διακοσίας, ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὲ χρονολογίας περιορίζεται ἡ λόγῳ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν ἐκ τούτων ὑπηρετούντων εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς εἰς δραχ. τεσσαράκοντα, ἃς λαμβάνουσι καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας ὑπόχρεοι πρὸς παρακολούθησιν τῶν σπουδῶν.

Ἄρθρον 5.

Λιμενοφύλακες β' τάξεως κατατάσσονται πολῖται Ἕλληνες, ἡλικίας 19 μέχρι 35 ἐτῶν, ἔχοντες ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἐν ἄρθρῳ 14 τοῦ εἰρημένου Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 ὁριζόμενα προσόντα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς διετοῦς ἐν τῷ Πολεμικῷ ἢ τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ ὑπηρεσίας των ὑπηρέτησαν ἐπὶ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ διόπου Π. Ν. ἢ τοῦ ὑπονα υκλήρου.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 προστίθεται 5 παράγραφος, ἡ ἑξῆς :

5. Οἱ ἄνδρες τῆς λιμενοφυλακῆς, ὅσοι δὶς ἐντὸς 12μήνου κριθοῦν στάσιμοι ὑπὸ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς Πειθαρχικὸν Συμβούλιον μ' ἐρώτημα ὑπολύσεως δι' ἀνεπάρκειαν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ βαθμοῦ των ἐπιβαλλομένων καθηκόντων. Οἱ δὲ ἐκ τούτων προερχόμενοι ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἀποστράτων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. παραπέμπονται εἰς Πειθαρχικὸν Συμβούλιον μὲ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἐρώτημα καὶ ἂν ἅπαξ κριθοῦν στάσιμοι.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ εἰρημένου Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

α') μὲ τὸν βαθμὸν λιμενοφύλακος α' τάξεως τῶν ἐργατῶν θαλάσσης τοῦ Πολεμικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ τῶν ὑπηρετησάντων μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποκελευστοῦ Π. Ν. ἢ ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ διόπου Π. Ν. ἢ τοῦ ναυκλήρου ἢ τοῦ Κυβερνήτου πλοίου χωρητικότητος κατωτέρας τῶν 30 κόρων.»

Ἡ παράγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς·

«Οἱ περὶ ὧν ἡ παράγρ. 1 πρέπει νὰ ἔχουν πάντα τὰ προσόντα ὅσα καὶ οἱ ὑποψήφιοι πρὸς κατάταξιν μὲ βαθμὸν λιμενοφύλακος β', ἡλικίαν δὲ οἱ μὲν ὑποψήφιοι λιμενοφύλακες α' μέχρις ἐτῶν 35, οἱ ὑποψήφιοι ἀρχιλιμενοφύλακες β' μέχρις ἐτῶν 40 καὶ οἱ ὑποψήφιοι ἀρχιλιμενοφύλακες α' μέχρις ἐτῶν 45».

Ἄρθρον 8.

Ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐπιτροπὴ ἐκ δύο λιμενικῶν ἀξιωματικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, θέλει καταρτίσει πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν ἀρχαιότητα τῶν ἀνδρῶν τῆς λιμενοφυλακῆς ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ. Πρὸς καταρτισμὸν τοῦ πίνακος τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ θέλει λάβει ὑπ' ὄψει τὸ μητρῷον τῶν μονίμων ὑπαξιωματικῶν καὶ ναυτῶν τοῦ Π. Ν., τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 1313 καταρτισθὲν καὶ πᾶν ἄλλο χρήσιμον πρὸς κανονισμὸν τῆς ἀρχαιότητος στοιχεῖον. Ὁ πίναξ οὗτος ἀρχαιότητος κυρούμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, θέλει χρησιμεύσει πρὸς σύνταξιν τοῦ μητρώου ἀρχαιότητος τῶν ἀνδρῶν τῆς λιμενοφυλακῆς.

Μεταβατικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 9.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 «περὶ ὀργανώσεως τοῦ λιμενικοῦ Σώματος» ἀπαιτούμενος πρὸς προαγωγὴν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ ἀξιωματικοῦ χρόνος ὑπηρεσίας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν προαγωγὴν τῶν λιμενικῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τοῦ βαθμοῦ ὑφ' ὃν μετετάχθησαν ἐκ τοῦ Π. Ν. μειοῦται κατὰ τὸ ἥμισυ, μὴ ἰσχυούσης διὰ τὴν τοιαύτην προαγωγὴν καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 10 παράγρ. 1 τοῦ αὐτοῦ Β. διατάγματος.

Ἄρθρον 10.

Καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 15, αἱ παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Β. διατάγματος τῆς 1 Ἰουνίου 1919 καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις εἰς τὸ παρὸν ἀντικειμένη.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς
Κ. Σπυρίδης

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)